

Diviziunea Centrală
Regiunea
Mănești-Deva

ALBINA

REVISTA SAPTĂMÎNALĂ A AȘEZĂMINTELOR CULTURALE

Anul 63 • Seria II • Nr. 694 • Miercuri 12 aprilie 1961 • 8 pagini — 15 bani

Epocala victorie a științei sovietice

Omul a pătruns în Cosmos

Primul cosmonaut: cetățeanul sovietic I. A. Gagarin

Comunicatul Agenției TASS cu privire la primul zbor din lume al unui om în spațiul cosmic.

Moscova, 12 (Agerpres) — TASS transmite:

La 12 aprilie 1961 în Uniunea Sovietică a fost plasată pe orbită în jurul Pământului prima navă cosmică-satelit din lume „Vostok” („Răsăritul”), având un om la bord.

Pilotul cosmonaut al navei cosmice-satelit „Vostok” este aviatorul-maior Iuri Alekseevici Gagarin, cetățean al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste.

Lansarea rachetei cosmice cu mai multe trepte s-a desfășurat cu succes. După ce i s-a imprimat prima viteză cosmică și ea s-a desprins de ultima treaptă a rachetei purtătoare, nava-satelit a început zborul liber pe orbită în jurul Pământului.

Potrivit datelor preliminare, perioada de revoluție a navei-satelit în jurul Pământului este de 89,1 minute; îndepărtarea minimă de suprafața Pământului (la perigeu) este de 175 km., iar distanța maximă (în apogeu) este de 302 km.; unghiul de înclinație al planului orbitei față de ecuator este de 65 grade și 4 minute.

Greutatea navei cosmice-satelit cu pilotul cosmonaut este de 4.725 kg., fără a lua în considerare greutatea ultimei trepte a rachetei purtătoare.

S-au stabilit și se mențin comunicații prin radio în ambele sensuri cu cosmonautul Gagarin. Frecvențele emițătoarelor pe unde scurte de pe bord sînt de 9,019 MHz și 20,006 MHz, iar în gama undelor ultrascurte — 143,625 MHz. Cu ajutorul unor sisteme radiotelemetrice și de televiziune se fac observații asupra stării cosmonautului în zbor.

Cosmonautul Gagarin a suportat în mod satisfăcător perioada plasării pe orbită a navei-satelit „Vostok” și în momentul de față se simte bine. Sistemele care asigură condițiile de viață necesare în cabina navei-satelit funcționează normal.

Zborul pe orbită al navei-satelit „Vostok”, cu pilotul cosmonaut Gagarin continuă.

★

Potrivit datelor parvenite de pe bordul navei-cosmice „Vostok”, la ora 9 și 22 minute (ora Moscovei) pilotul cosmonaut maior Gagarin, aflîndu-se deasupra Americii de Sud, a transmis: „Zborul se desfășoară normal, mă simt bine”.

★

La ora 10,15 (ora Moscovei), zburînd deasupra Africii, pilotul cosmonaut maiorul Gagarin a transmis de pe bordul navei-cosmice „Vostok”: „Zborul se desfășoară în mod normal, starea de imponderabilitate este bine suportată”.

Lui I. A. Gagarin

*Țișni nălucă spre nemărginire,
Mereu mai sus, peste întreaga fire.
Iar rampa de pe care-și luă avînt
Spre cer, fu sovieticul pămînt.*

*Și chipul chiar de nu i l-am știut,
Îl cunoșteam pe-acest cosmonaut —
Icar, erou al timpurilor noastre,
Șoiman crescut în leninista oaste.*

NICOLAE CULCEA

La ora 10,25 (ora Moscovei), după zborul în jurul Pământului, în conformitate cu programul stabilit, a fost declanșat sistemul de frînare și propulsie, și nava cosmică-satelit „Vostok” cu pilotul cosmonaut maiorul Gagarin a început să coboare de pe orbită în vederea aterizării într-o regiune stabilită din Uniunea Sovietică.

★

MOSCOVA — Agerpres — TASS transmite:

După efectuarea cu succes a cercetărilor prevăzute și îndeplinirea programului de zbor, la 12 aprilie 1961 ora 10,55 (ora Moscovei), nava sovietică „Vostok” a aterizat cu bine într-o regiune stabilită din Uniunea Sovietică. Aviatorul cosmonaut, maiorul Gagarin, a comunicat: „Rog să se raporteze partidului și guvernului, precum și lui Nikita Sergheevici Hrușciov personal, că aterizarea a decurs normal, că mă simt bine, că nu am traumatisme și contuzii”.

Înăptuirea zborului omului în spațiul cosmic deschide perspective grandioase de cercetare a Cosmosului de către omenire.

★

MOSCOVA, TASS transmite:

Numele lui Iuri Gagarin, primul pilot cosmonaut din lume care a deschis oamenilor de pe Pământ drumul spre Cosmos, a fost înscris în Cartea de onoare a Comitetului Central al Comsomolului.

În hotărîrea Comitetului Central al Comsomolului se spune:

„Pentru fapta de eroism fără precedent în istoria omenirii, faptă care proslăvește pe veci poporul sovietic, știința și tehnica sovietică, care constituie un minunat exemplu de slujire cu abnegație a intereselor patriei, să fie înscris în Cartea de onoare a C. C. al U.T.C.L. din U.R.S.S. numele tovarășului Gagarin Iuri Alekseevici, educat de Comsomolul leninist, primul pilot cosmonaut din lume, care a deschis oamenilor de pe Pământ drumul spre Cosmos”.

★

MOSCOVA, TASS transmite:

Iuri Gagarin s-a născut în anul 1934. A intrat în Comsomol în 1949, iar în Partidul Comunist al Uniunii Sovietice în iunie 1960.

Gagarin a învățat la școala profesională din Liuberți, din apropiere de Moscova, pe care a absolvit-o cu rezultate excepționale. Ca specialitate el este modelier turnător. Ulterior, Gagarin a învățat la Școala medie tehnică din Saratov, apoi la o școală militară. Este căsătorit. Are două fiice.

Odinioară, prin satele acestea ale Sebeșului, ca și în altele din țară, jucau paparudele, să provoace ploaie, se descinta de deochiat, pisicile negre erau ocolite de departe, bubele doftoroaie aveau mare căutare, femeile își povesteau cu îngrijorare visele. Știința, pentru majoritatea truditorilor, era o necunoscută, indiferentă și rece față de problemele care îi frământau.

Iată însă că ea a poposit și pe aceste meleaguri. S-a apropiat de oameni, de nevoile lor, ajutându-i să obțină belsug în toate, să descopere tainele naturii și ale societății. Brigăzile științifice, care cutreieră duminică de duminică comunele și satele, sînt așteptate cu nerăbdare, invitate de mai multe ori, prețuite. Mi-a povestit un entuziast membru al unei brigăzi științifice, candidatul de partid Valer Oros, cum ore-n șir, deslușirile date de brigadă sînt ascultate fără să se manifeste nerăbdare sau graba de a pleca. Ba, dimpotrivă! Cînd, după un timp, răspunsurile la întrebările inițiale se epuizează, se mai pun felurite întrebări din sală și după ce se răspunde și la acestea, urmează consultații individuale. Fiecare membru din brigadă este înconjurat de cei dormiei să mai afle cite ceva.

Întrebările vădese interes pentru știință, arată ce variate și multiple sînt preocupările oamenilor muncii de la sate. „Prin ce mijloace se poate obține ploaia artificială?“, „Ce noutăți mai sînt în domeniul cosmonauticii?“, „Ce spune știința despre religie?“, „Ce soiuri de porumb e bine să se cultive în comună?“, „Care sînt cele mai vechi urme de așezări omenești din comuna respectivă?“, „Ce scriitor a ogîndit în opera sa meleagurile Sebeșului?“. Iată numai cîteva din întrebările mai frecvente ce s-au pus brigăzilor la Cîț

sau Drașov, la Gîrbova sau Miercurea. Într-o singură deplasare se răspunde la cite 40—50 și chiar 100 de întrebări și din cele mai diverse domenii: agrotehnică și zootehnie, medicină și științele naturii, biologie și istorie, drept și geografie. Întrebările sînt culese în adunări populare sau mergînd din casă în casă, de către activiștii culturali din comună.

Sete de cunoaștere, avalanșei de întrebări nu este ușor să i faci față. Trebuie o bună organizare a muncii și o temeinică pregătire a specialiștilor. Brigăzile sînt repartizate pe comune în așa fel, încît fiecareia din cele trei brigăzi să-i vină rîndul o dată la trei săptămîni. Această măsură, ca și întoarcerea unui grafic de deplasări pe un trimestru, dau posibilitatea cuprinderii tuturor comunelor din raion și asigură stabilitate și continuitate în muncă. Fiecare brigadă este însoțită, de regulă, și de un activist al casei raionale de cultură sau de la secția învățămînt și cultură a sfatului popular. Activiștii culturali se îngrijesc ca întrebările să fie strînse din vreme și să fie repartizate fiecăruia după specialitate precum și de popularizarea în comună a brigăzii ce urmează să sosească. Pentru ca răspunsurile să fie cit mai clare, cit mai concludente, de cele mai multe ori brigada se strînge cu citva timp înainte de deplasare și se discută răspunsurile ce urmează să se dea. Expunerile sînt însoțite de demonstrații practice. În mașinile cu care pleacă colectivul, se încarcă totdeauna cite ceva, fie de la muzeul raional, fie de la școala medie. Cu ajutorul planșelor, tablourilor, epidiascopului, expunerile sînt mai vii, mai atrăgătoare.

Prima brigadă științifică din raionul Sebeș a luat naștere cu vreo trei ani în urmă. Pe atunci nu prea știau oamenii ce întrebări să pună; încetul cu încetul, însă, au prins gust pentru asemenea manifestări. „Mai veniți pe la noi, avem multe de întrebă“ au scris locuitorii comunei Spring către brigada științifică care a fost în două rînduri la ei. Anul acesta, în lunile ianuarie și februarie au fost efectuate șapte deplasări. Cele trei brigăzi au avut o asistență de peste 2.000 de oameni și s-au dat răspunsuri la peste 500 de întrebări.

Inginerul Teodor Apolzan (primul din dreapta) stînd de vorbă cu colectivștii.

O întrebare, două răspunsuri

În luna ianuarie a acestui an, în comuna Daia Romînă, s-a deplasat o brigadă științifică. A fost invitată la cererea locuitorilor și din inițiativa tovarășului Vasile Ciucă, președintele comitetului executiv al sfatului popular din comună.

— V-au fost de folos răspunsurile date de brigada științifică? — I-am adresat noi o întrebare tovarășului Ciucă.

Răspuns: — De bună seamă. Doar atunci cînd am invitat brigada am avut în gînd să lămurim unele probleme care ne frământau. De pildă, brigadierul de cîmp, Iosif Pașcu, voia să știe care sînt foloasele arăturii adînci de toamnă. Tovarășul agronom din brigadă, Arcadie Lefter, cum ni s-a prezentat, ne-a lămurit în amănunțime. Dar, cum toamna trecuse, a stăruit asupra lucrărilor pe care să le facem în compania de primăvară. Ținîndu-ne de sfaturile lui, noi am grăpat vreo 700 hectare arate de cu toamnă, ca să se rețină apa în sol. De asemenea, așa cum ne-a povățuit dinsul, am strîns tot

țelenit vreo 200 hectare de pămînt din cel neproductiv, mai cu seamă de pe dealuri supuse eroziunii. Pe dealurile însoțite am pus viță nobilă, iar într-un loc numit Valea Străjii am plantat o livadă de pomi pe 45 hectare. Numai că nu toți pomii s-au prins. Am întrebât brigada care este pricina și ne-a lămurit că atunci cînd am plantat pomii trebuia să fi dat pămîntul la analiză și să fi pus soiurile mai potrivite cu natura solului. Tot tovarășul agronom ne-a arătat că dacă viei îi merge bine e pentru că aici soiurile au fost puse potrivit cu solul. Acum, noi am trecut să înlocuim pomii care nu s-au prins, am executat lucrările de îngrijire a viei și livezilor așa cum scrie la carte, cum ne-a spus și brigada.

Pe brigadierul Dan Iosif l-am găsit în „orașul animalelor“, cum au botezat localnicii sectorul unde sînt amplasate cele 6 grajduri noi. Ne-am adresat și dînsului cu aceeași întrebare ca și tovarășului Ciucă. Am primit următorul răspuns:

„Eu am venit puțin mai tîrziu și a trebuit să stau în picioare că nu mai aveam loc. Se adunaseră cam vreo 400 de oameni. Și am stat tot așa în picioare pînă la sfîrșit, că nimeni nu s-a gîndit să plece, atît a fost interesant totul. Contabilul gospodăriei noastre, Teodor Cibu, a pus o întrebare, cîcă dacă omul se trage din maimuță, de ce există și azi maimuțe? No, d-apoi tare frumos ne-a explicat profesorul că de fapt omul nu se trage din maimuța pe care o cunoaștem noi astăzi, ci dintr-un strămoș care a fost și al nostru, al oamenilor, și al maimuțelor. Omul, așa cum este el astăzi, ni s-a explicat, nu a fost creat într-o singură zi de către un creator așa cum sustine religia, ci el s-a dezvoltat în zeci și sute de mii de ani. Mă uitam uneori pe furis la cite unul din sală pe care îl știam că nici în ruptul capului nu vrea să dea crezare științei. Nu pot să spun dacă el sau convins pe dată, dar am văzut pe fața lor că sînt frămîntați de gînduri. Iaca, asta este un lucru bun. Cînd omul gîndește, nu se poate să nu ajungă la adevăr.“

La Apoldul de Jos a sosit brigada! O scurtă convorbire despre situația internațională înainte de începerea programului.

La Apo'dul de Jos

Era o zi senină. La Sebeș oamenii se plimbau, cînd brigada alcătuită din: Ion Raica, directorul muzeului raional, Liciniu Maniu, profesor de fizică, Valer Oros, profesor de limba romînă, Roland Taborschi, profesor de istorie, Teodor Apolzan, inginer agronom, doctorul Dumitru Roșca și avocatul Mihai Șandru a plecat cu mașina în direcția Apoldul de Jos. Era prima brigadă științifică ce mergea în această localitate. Ca totul să decurgă cit mai bine, membrii brigăzii au luat cu ei epidiascopul, planșe, albume și tablouri originale ale pictorului sebeșean, Sava Henția.

Au sosit după prînz la Apoldul de Jos — comună mare, colectivizată în întregime, electrificată, cu o gospodărie puternică. În fața căminului, mulțime de oameni. Erau acolo și președintele gospodăriei, tovarășul Petre Albu, și îngrijitoarea de vițele, Elena Muntean, și prietena ei, Maria Opresan, membră în consiliul de conducere al gospodăriei. Brigadierul Ioan Drăgoi era deosebit de nerăbdător. A pus nu mai puțin de trei întrebări: cum se poate obține ploaie artificială și dacă se practică în vreo regiune a țării; dacă este posibil ca omul să ajungă pe una din planete; cum și cînd a apărut viața pe pămînt? Ilie Nicoară, proaspăt colectivist, aștepta răspuns la întrebările privind cultura viței de vie. Nicolae Dărăbanț voia să știe ce de-amănuntul care este valoarea nutritivă a porumbului siloz.

Brigada s-a așezat la masă. În sală s-a făcut deodată liniște. O liniște care a durat trei ore-n șir. Apoi denii înțelegau că au un prilej minunat de a învăța multe lucruri folositoare.

Iată că veni și rîndul lădiței galbene, care conținea epidiascopul și despre care puștimea mucalită afirmă că ar fi mașină de făcut ouă. Se făcu întineric și pe ecranul pregătit apărură, una după alta, imagini interesante. Sistemul solar, figurile lui Galileo Galilei și Copernic. Tovarășul Liciniu Maniu dădea explicații scurte, concise, pe înțeles. De la explicarea structurii Universului, a ceea ce este Cosmosul, a trecut la expunerea minunatelor cuceriri ale oamenilor sovietici în domeniul cosmonauticii. Firește, tot cu ajutorul epidiascopului.

Cînd brigada a intrat în sala căminului cultural, soarele era încă destul de sus. Cînd a ieșit, becurile electrice preluseră schimbul. Brigada a fost petrecută cu un „la revedere“ rostit din toată inima.

Calitatea răspunsurilor — obiectiv principal

Brigăzile științifice, de trei ani de cînd există, și-au câștigat mulți adepți. Membrii lor sînt deja cunoscuți în tot raionul și înconjuurați de respectul și dragostea convenite unor oameni care s-au dăruit nobilei munci de propagare a științei. În această muncă este nevoie de abnegație, de străduință continuă pentru a putea răspunde cerințelor mereu crescînde. Brigăzile științifice din raionul Sebeș au dovedit că posedă aceste calități.

Munca organizatorică, deslășurată de activiștii secției de învățămînt și cultură și cei ai casei raionale de cultură, a venit să sprijine munca entuziastă a membrilor brigăzii. Este meritul grija activiștilor culturali de a respecta cu strictețe datele fixate pentru deplasări și mai ales asigu-

rarea materialelor didactice adecvate, care să întregască expunerile. Ei și-au dat seama că răspunsurile sînt cu atît mai eficace cu cit sînt mai legate de problemele comunei. Întrebările sînt culese la timp și repartizate fiecărui membru din brigadă după specialitatea sa.

Aceste eforturi organizatorice, unite cu dorința de a ridica continuu calitatea răspunsurilor, au dat roade. Nu însă întotdeauna cele scontate. Există încă în munca brigăzilor științifice din raionul Sebeș unele lipsuri care fac ca rezultatele muncii să nu fie totdeauna pe măsura eforturilor. De pildă, inexistența unei evidențe împiedică membrii brigăzilor să aibă o viziune generală despre ceea ce s-a înfăptuit și încotro să-și îndrepte atenția

în viitor. Dacă, bunăoară, responsabilii brigăzilor ar avea un caiet special în care să treacă aprecieri asupra fiecărei deplasări, s-ar putea urmări îndeaproape desfășurarea activității, iar eventualele deficiențe, vădite cu prilejul deplasării într-o localitate, nu s-ar mai repeta la viitoarele deplasări.

Fiecare brigadă a acumulat de-acum o experiență bogată. Dacă s-ar da acestei experiențe o mai largă circulație, posibilitatea ca ea să devină un bun al tuturor, s-ar putea evita unele „surprize“, care în ciuda strădaniilor depuse, au existat totuși. S-a mai întîmplat pe alocuri ca expunerile unor tovarăși să fie generale, ale altora prea lungi, sau insuficient de documentate. Ce arată experiența brigăzilor din Sebeș în această privin-

ță? Că asemenea „surprize“ s-au ivit atunci cînd răspunsurile ce urmau a fi date, nu au fost temeinic discutate înainte de deplasare, sau că au fost înlocuite în ultimul moment, sau nu s-a cunoscut îndeajuns situația concretă dintr-o comună sau alta. Experiența pozitivă cu privire la folosirea materialului didactic este diversă, interesantă. Tot astfel și felul în care programul artistic trebuie să completeze pe cel al brigăzii științifice. Toate aceste probleme ar putea constitui obiectul unei dezbateri într-o ședință de schimb de experiențe. Asemenea ședințe sînt utile, ele contribuie cu brigada să-și ridice necontenit calitatea răspunsurilor, să fie din ce în ce mai îndrăgită, tot mai necesară oamenilor.

Colectivistul Aurel Hinta de la G.A.C. Ziduri, raionul R. Sărat, urmărind explicațiile inginerului Constanța Ivănescu privind repicatul răsadurilor.

DE PE FIECARE HECTAR MAI MULT

După ce ai isprăvit de citit o carte bună, eroii ei, cu faptele și frământările lor îți însoțesc pentru multă vreme gândurile. Se naște apoi dorința de a-ți însuși tot ceea ce este nou și înaintat, să aplici în viața metodelor bune de muncă, să le împărtășești și altora, îndemnându-i să le folosească cu încredere. Acest sentiment îl încearcă de câțiva ani încoace și colectivitățile din comuna Ghimbav, regiunea Brașov. Cărțile agrotehnice citite după fiecare lecție la cercul agrozootehnic, le-a lărgit orizontul făcând ca noile cunoștințe căpătate să nu rămână închise între cei patru pereți ai sălii unde au zăbovit în atâtea serii de iarnă, ci să fie traduse în fapte, acolo pe cimp, unde se hotărăște soarta recoltei.

Aplicând întocmai cele învățate (și acum nu se mai miră nimeni, cind pe unul sau pe altul îl vezi răsfoind la fața locului caietele de notițe), au reușit să sporească an de an producția la hectar. Acum, cind primăvara și-a vestit pe deplin sosirea, lecțiile cercului agrotehnic continuă. „Școlarii” inginerului agronom Ieronim Socol se dovedesc a fi deosebit de silitori. Ei și-au propus în planul de producție pe 1961 peste 3.000 kg. griu la hectar pe loturile demonstrative, care de altfel sînt destul de mari, 24.000 kg. sfeclă de zahăr și peste 20.000 kg. cartofi la hectar.

Cuvinte despre fertilitate...

„Problema mării fertilității fiecărui hectar, explică tovarășul Ieronim Socol, e o preocupare de seamă a colectivităților. Noi nu avem pămint mult și nici clima nu e prea blîndă. În cadrul lecțiilor cercului agrotehnic s-a insistat de ce pe latura: lucrări agrotehnice în condițiile noastre specifice. Și mai ales pe explicarea căilor de ridicare a fertilității solului.”

În felul acesta cursanții au învățat că pentru mărirea fertilității pămîntului trebuie să se facă o rotație chibzuită a culturilor. Dacă pe o suprafață se cultivă an de an aceeași cultură, solul sărăcește în elemente nutritive. Un alt mijloc de ridicare a fertilității îl constituie arătura adîncă. Cursantul Ion Depner a ridicat problema sfeclei de zahăr la care ramificațiile rădăcinei sînt prea apropiate de colet. S-a ținut o lecție specială la cercul agrotehnic, unde s-a explicat că rădăcinile de sfeclă în dezvoltarea lor întîlnesc un obstacol. Acesta e harpanul — stratul dintre sol și subsol. Pentru afinarea lui e necesar să se facă arătura adîncă cu

De la cursuri pe ogor

scormonitor, dînd astfel posibilitate rădăcinei să pătrundă în profunzime. Pentru anul acesta pe întreaga suprafață s-a făcut în toamnă arătura adîncă cu scormonitor.

Ca și în anii precedenți, problema îngrășămintelor a constituit o preocupare de seamă. La lecția „Importanța îngrășămintelor în creșterea și dezvoltarea plantelor” cursanții au învățat că în fiecare an este necesar să se administreze îngrășăminte naturale cam pe 30 la sută din suprafața cultivată. În felul acesta, printr-o rotație bine stabilită în decurs de trei ani, fiecare parcelă va primi îngrășăminte.

De toate aceste învățăminte s-a ținut seama în pregătirea terenului pentru anul acesta. Cantitatea de îngrășăminte naturale s-a mărit, ajungînd la 7.000 tone. Încă din toamnă, pe cele 80 de hectare destinate culturii sfeclei de zahăr, s-au dat cîte 30 tone gunoi de grajd, iar pe cele 110 hectare pe care se vor cultiva cartofi, s-au dat cîte 25 tone. Pe 12 hectare cultivate cu griu s-au dat cîte 200 kg. superfosfat și 150 kg. sare potasică la hectar. Pe restul suprafeței cultivate cu griu s-au dat cîte 120 kg. superfosfat și 80 kg. sare potasică la hectar.

Înainte, explică Ieronim Socol, răsplineam gunoii pe suprafețe întinse, cu mult înainte de arat. Aceasta era o practică greșită, deoarece gunoii sînd mai mult timp pe cimp, pierdea din substanțele nutritive. Acum se împrăștie gunoii pe suprafețe mici, în așa fel ca în cel mult 24 de ore să putem face arătura.

...Și despre soiuri productive

Tarlaua de griu a gospodăriei colective „Ilie Pîntilie” se întinde pe o suprafață de

peste 300 hectare. Prin mijlocul ei se observă cu ușurință două linii. Acestea sînt liniile de demarcație între soiurile cultivate. Anul acesta colectiviștii experimentează cultura soiurilor Ponca, Transilvania și Ghimbav-1 pentru a vedea care este mai productiv și care rezistă cel mai bine condițiilor climatice locale. Soiul local Ghimbav-1 s-a folosit timp de câțiva ani și s-a dovedit a fi un soi destul de productiv. Totuși, s-a constatat că el e ușor atacat de rugină. În cadrul lecției „Cultura grîului” inginerul Ieronim Socol a propus să înlocuiască soiul Ghimbav-1 cu soiurile Ponca și Transilvania, care, cultivate în gospodăria de stat în aceleași condiții pedoclimatice, s-au dovedit mai productive. Cum oamenii s-au lăsat cam greu convinși, s-a împărțit tarlaua de griu în trei loturi: pe 82 hectare s-a semănat soiul Ponca, pe 95 hectare soiul Transilvania, iar pe restul de 120 hectare soiul Ghimbav-1. La toamnă se va vedea rezultatul.

Intrebări care-și capătă răspuns

De ce în aceleași condiții pedoclimatice, brigada lui Gheorghe Dobreanu a obținut doar 12.000 kg. sfeclă la hectar, pe cind brigada lui Petre Depner a scos 31.000 kg.? Sau de ce, echipa lui Petre Moroșanu a recoltat aproape 19.000 kg. cartofi la hectar, cind media pe gospodărie a fost de 15.000 kg. la hectar?

Acestea au fost întrebările care s-au pus la lecțiile de la cursul agrotehnic. Răspunsurile au dovedit că diferența de producție provine din faptul că nu toate brigăzile au dat atenția cuvenită întreținerii culturilor. Petre Moroșanu, de exemplu, a arătat că una din cauze este și aceea că semă-

natul cartofilor nu s-a făcut întotdeauna în linie dreaptă. Aceasta în condițiile prașilei mecanice duce la ruperea cuiburilor, pierzîndu-se numeroase plante la hectar. Observația s-a consemnat pentru semănatul din acest an.

La lecția „Cultura sfeclei de zahăr” s-a arătat că această plantă continuă să crească și din luna august, și pentru aceasta au hotărît să facă în această lună încă o prașilă mecanică, ca să-i stimuleze creșterea.

Dorința de cunoaștere și aplicare a tot ce este nou și înaintat, este preocuparea principală a colectivităților din Ghimbav. Ea este exprimată cum nu se poate mai plastic de brigadierul Ion Depner: „Azi, așa cum avem nevoie de pîine și apă, avem nevoie de știință. Ea e soră bună cu belșugul”.

M. CHIRCULESCU

Culturile intercalate, mijloc de sporire a veniturilor

Unul din mijloacele de sporire a producției la hectar îl constituie culturile intercalate. Cultura intercalată a fasolei și dovlecilor cu porumb se practică în țara noastră de mai mult timp, iar fetoasele ei au fost verificate atît de către stațiunile experimentale cit și în cultura mare. Anul trecut colectivitățile din Vlăsinești, regiunea Suceava, cultivând pe 140 hectare fasole intercalată cu porumb, au obținut de pe întreaga suprafață peste 46 vagoane porumb boabe (3.287 kg/ha) plus 2,5 vagoane fasole. Colectiviștii din Topalu, regiunea Dobrogea au realizat de pe urma cultivării fasolei împreună cu porumbul un venit suplimentar de 1.000 lei la hectar.

Cercetările și practica au dovedit pe de o parte că de pe același hectar se pot obține două și chiar trei recolte diferite ca porumb, fasole, și dovleci, ceea ce pentru unitățile agricole socialiste prezintă o mare importanță economică. Pe de altă parte s-a mai dovedit că cultura intercalată a fasolei cu porumbul prezintă și alte avantaje. Se știe că fasolca este o foarte bună plantă premergătoare pentru păioase, prin faptul că lasă pămîntul curat de buruieni și ceea ce este deosebit de important, îl îmbogățește în azot atît de necesar grîului.

Din experiențele făcute pînă în prezent, rezultă că în cazul culturii intercalate: porumb, fasole, cele mai bune rezultate le dă semănatul fasolei în cuiburile de porumb sau între cuiburi pe același rînd.

Ținînd seama de marile foloase pe care le aduc culturile intercalate, oămînelor culturale le revin sarcini deosebite. Colectivul de conferențieri, bunăoară, ar putea prevedea în planul său conferințe pe această temă, iar bibliotecile să asigure materialul necesar privind tehnica semănatului. Trebuie combătută părerea greșită după care culturile intercalate ar îngreuna mecanizarea lucrărilor de întreținere, folosindu-se exemple unităților socialiste cu experiență în această privință

Pe teme actuale

Anul trecut, deși condițiile de climă n-au fost peste tot prea favorabile, multe unități agricole socialiste au obținut producții de porumb demne de toată lauda. La gospodăria agricolă de stat Grabă, regiunea Banat, bunăoară, pe a suprafață de peste 1.000 hectare producția medie la hectar a întrecut 1.000 kg. porumb boabe; colectivitățile din Sintana, raionul Criș, au obținut cîte 5.000 kg. știuleți, iar cei din Măceșul de Sus, regiunea Oltenia, în condiții de secetă au izbutit să scoată peste 3.100 kg. porumb la medie la hectar.

Firește că metodele folosite de aceste unități frumtașe, în cultivarea porumbului, sînt diferite, după cum diferite sînt și condițiile de climă și sol. O serie de lucrări cu caracter pregătitor s-au făcut în vara și toamna anului trecut. Există însă acum, mai ales în condițiile acestei primăveri, lucrări de care trebuie să țină seama multe gospodării colective și întovărășiri și anume acelea de pregătirea și întreținerea solului pînă la semănat, în vederea păstrării umezelii în pămînt. O deosebită atenție trebuie dată grăpării și discuirii repetate a arăturilor, știut fiind că o singură grăpare, făcută la timp, și timpul este acum, face să rămînă în pămînt o cantitate de cea. 200 metri cubi de apă la hectar, care altminteri s-ar evapora.

Despre aceste lucrări știu și inginerul agronom Iuliu Bota și Vasile Mureșan, președintele sfatului popular al comunei Chinteni, regiunea Cluj. Și totuși, întovărășii din comună au început lucrările de pregătire a solului pentru semănat, abia săptămîna trecută. În satul Coruș, din aceeași regiune, lucrările agricole de primăvară și mai ales arăturile pentru semănatul porumbului, sînt foarte mult rămase în urmă.

Timpul este destul de înaintat. Pînă acum asigurarea semințelor trebuia isprăvită, cu atît mai mult cu cît temperatura solului îngăduie treerea la semănatul porumbului. În regiunea Oltenia s-au și semănat zeci de mii de hectare cu porumb. Și în regiunea Crișana, mai ales în raionul Oradea, se poate semăna porumbul. În acest raion însă, pînă la data de 7 aprilie nu s-a schimbat nici jumătate din cantitatea necesară de semințe. De altfel, acest raion ca și raioanele Marghita, Beiuș și altele, sînt mult rămase în urmă nu numai cu schimbul de semințe ci și cu lucrările de pregătire a terenului și dacă sfaturile populare locale, consiliile de conducere a gospodăriilor colective, dau unităților culturale sătești nu vor lua măsuri grabnice, fără îndoială că recolta va avea de suferit.

Una din lucrările căreia colectivitățile din Obreja, regiunea Ploiești, îi acordă multă atenție, este îmbunătățirea solului pînă la semănatul porumbului. În fotografie: tractoristul Gheorghe Moise de la S.M.T. Sihlea executînd grăpățul pentru afinarea terenului și reținerea umezelii în sol.

POSTAL REDACTIEI

Gheorghe Bivolaru, Sighișoara. Reținem din articolul „Cifre, elan, bucurie”, cifrele, îndeosebi cele referitoare la situația economică a unor gospodării colective din raion. Articolul e redactat greoi, pe alocuri confuz chiar. Căutați să vă exprimați cit mai simplu și mai limpede. Atenție de asemenea la operativitate. Articolul ni l-ați trimis după alegeți — adică tirziu. V-am mai ruga ca cifrele cu caracter global să le verificați riguros și să indicați sursa verificării (eventual chiar parafa instituției).

Tomă Dumitrescu, comuna Leu, regiunea Oltenia. Ar fi fost de dorit să analizați căile proprii gospodăriilor colective din Bechet și Dăbuleni prin care acestea au ajuns la realizarea veniturilor amintite. Aceasta ar fi mărît gradul de utilitate al materialului.

P. Neculai, comuna Drănic-Segarcea. Campania agricolă de primăvară se desășoară vertiginos. Datele pe care ni le-ați trimis au fost depășite, presupunem din chiar clipa cind ați pus scrisoarea în cutie. Adunați la aceasta și timpul necesar pentru sosire. Ar fi preferabil să vă ocupați nu de campania la zi, ci de felul cum se fac lucrările, calitatea și eficiența lor, despre aplicarea complexului de măsuri agrotehnice și rezultatele obținute, despre foloasele mecanizării, cu exemple concrete din producție etc. Așteptăm astfel de articole.

Carol Bora, Craiova. Reportajul „Ion Ţacu trăiește omenește” ne-a sosit după publicarea unei

pagini întregi despre Poiana Mare. Folosiți dexteritatea pe care o aveți în culegerea informațiilor și redactarea lor pentru viitoare corespondențe. Vă reamintim problema cu cea mai cuprinzătoare sferă: „Întărirea economico-organizatorică a G.A.C.”.

Gh. Borontea, comuna Severinești, raionul I. Severin. V-ați ocupat în corespondență de numeroase aspecte dar de nici unul temeinic. Or este știut că un articol valoros nu trebuie să spună atît multe, cit mult. Țineți seama în următoarele corespondențe de acest lucru. Ocupați vă și de cultura plantelor de cimp, știută fiind ca ramura cu cea mai mare greutate economică.

E. Ernest, Deva. Articolul „Cunoștințe noi = cereale mai multe” e mult prea tardiv. Cum amintii însă într-un pasaj de legătura dintre învățămîntul agrozootehnic și practică, (destul de stingaci formulat în titlu), v-am propune să vorbiți într-un articol viitor despre felul în care cursanții aplică în munca lor cunoștințele dobîndite la curs. Dar asta să se refere la o singură comună și nu la întreaga regiune.

I. Cotoi, Criș. Ideea reportajului „În rînd cu oamenii” e interesantă dar nerealizată. Procesul de transformare al foștilor nomazi, azi colectivști, lipsește. Subiectul cere o analiză profundă a luptei pentru formarea conștiinței noi sub inrierea gospodăriei colective. Rekuți tema.

CRONICĂ de APRILIE în PECHEA

Se transmite „Buletinul de știri”
Scenă obișnuită în casa cea nouă a
colectivistului Ion Pașile de la
G.A.C. „11 Iunie”.

Cindva peste capetele oamenilor de aici șuiera biciul vâtafiorului lui Ghiță Vasiliu. Pechenii trăiau între silnicia moșierilor și cea a pământului, zgircit și sărac peste măsură, de pe care stringeau bucatele cu tirna. Trei sferturi din sat orbăciau în beznă; se uitau la o bucățică de zahăr ca la o minune și o țineau prin buzunări pină se innegrea...

Mă gîndeam la toate acestea în timp ce Ștefan Negoită, președintele G.A.C. „11 Iunie” trasa de zor cu un fărșuc pe pământul gol, schița unei crescătorii de porci cu flux continuu așa cum a văzut el la stațiunea experimentală zootehnică de la Rușețu. (Imi amintesc că tot el, înaintea unei adunări în care se dezbătea problema porumbului siloz, desfăcea de zor pe o pungă de făină „binomul lui Newton”). Acum îl sucește pe specialistul cu construcțiile de-l trec nădușelile: „Ce facem, facem durabil, nu așa... pentru o zi, două”. Și-i dădea înainte cu fărșucul. Celălalt mărturisește că n-a văzut sistemul „flux continuu”. Dar Negoită îl are trecut aici, în carnetul lui, pină la cele mai mărunte detalii. „Întii vine padocul — zice — unde stă matca de scroafe gestante, după asta boxele de fătare, apoi cele de alăptare din care produșii sînt luați la timpul lor și trecuți în spațiul pentru îngrășare. De aici apucă drumul spre I.R.I.C. (abator). Iar ciclul continuă”. În felul ăsta, 100 de scroafe și 1.400 de purcei stau într-un adăpost al cărui preț se amortizează în doi ani.

Viața lui, a comunistului Ștefan Negoită, aproape că se confundă cu cea a gospodăriei. Pe unde se duce adună experiență prețioasă verificată de practică și se grăbește cu ea încoace, cum face albina cu nectarul. De la colectiva din Hărman din regiunea Brașov, a luat modelul bucătăriei de furaje de la capătul grajdurilor, colectivității din Bod i-au desvîluit mecanismul stabulăției libere. La înapoierie Ștefan Negoită se sfătuiește de regulă cu organizația de bază și consiliul de conducere. „Ce ziceți, n-ar fi bine să facem și la noi”?

Zootehnia — o ramură anexă și o pasiune

Numărul bovinelor a ajuns azi la 1.214 capete din care 400 vaci mulgătoare, de rasă Schwitz, Siementhal și Roșii de stepă. Producția de lapte a fost stabilită pentru acest an la 2.400 litri pe cap de vacă, dar la adunarea în care s-au dezbătut recentele Direc-

Cartea agrozootehnică e un bun sfătuitor. În fotografie: Brigadierul zootehnic Manea Petrache studiind.

țive ale C.C. al P.M.R. cei din sectorul zootehnic au cerut suplimentarea cifrei cu 400 de litri. E printre ei unul Ghiță Mușat, sfios și tăcut ca mai toți mulgătorii. Lotul pe care îl are în primire l-au mai avut doi înaintea lui, dar n-au făcut treabă. Văcile dădeau producție slabă iar retribuția se arăta ca atare la fel. La capătul a două luni Mușat a înzecat producția de lapte a lotului. Nu are secrete sau nu știu ce meșteșuguri. Chezașia succesului în zootehnie e tripla formulă: îngrijire, hrănire, adăpostire. Mușat nu a aplicat-o ca pe un ritual obișnuit ci a pus suflet. Spun cei din jur că venea noaptea, pregătea tainul și veghea pe fiecare animal în parte cum mîncă. Lotul lui e cunoscut și tînde să ajungă recordist pe gospodărie. În cîntea aniversării partidului și-a luat angajamentul să ajungă la sfîrșitul acestui an la 2.900 litri lapte pe cap de vacă. Sînt mulți „Mușăți” aici. Necula D. Ion a primit anul trecut 900 lei premiu pentru cei 2.410 litri depășire la producția de lapte iar Țiru Petrache, are printre altele, în lotul său de vaci una care a dat 3.300 litri, iar anul acesta o va face printr-o și mai atentă furajare să producă 3.500 litri. Cînd intri în grajd Țiru și-o prezintă cu mîndrie. Și îi mai strălucesc, de mîndrie, ochii cuiva: președintelui Ion Negoită.

Anul trecut G.A.C. „11 Iunie” a livrat statului 720.000 litri lapte. Pentru anul acesta au fost planificați inițial 880.000 litri. Și-a spus însă cuvîntul, după cum s-a văzut, clocotitoarea energie și pasiune a oamenilor, și cifra a fost majorată la un milion. Este răspunsul colectivităților la chemările partidului. Statul a acordat și în acest an gospodăriei credite în

valoare de 180.000 lei pentru cumpărarea de animale de rasă și pentru construirea de grajduri. De la cei din cîmpul mare a răsunat ca un ecou angajamentul de a realiza sporuri de 200 kg. de porumb boabe la hectar pe întreaga suprafață cultivată. (Altfel spus, numai sporul de producție va putea încărcă în acest an o garnitură de tren de 26 vagoane).

Invățați de la cei din Pechea!

Brigadieri zootehnici din toate gospodăriile colective din raion au vizitat de curînd gospodăria din Pechea. Alegerea n-a fost întîmplătoare. Ei,

Perma de vaci dă zilnic o producție bună. În fotografie: Livrarea laptelui la I.C.I.L.

pechenii, sînt stăpînii unei experiențe valoroase în creșterea animalelor. Le-au împărtășit-o cu dărnicie. Iată cîrmepe din discuții:

— Fără furaje multe și de calitate — spuneau gazdele — nu poate fi vorba de animale cu producție bună. Am înșilozat anul trecut 8.450 tone, revenind 8 tone pe cap de vacă. Am mai oprit pentru vaci, porci, păsări 120 vagoane de porumb știuleți și 64 vagoane orz, ovăz și mazăre.

— Colectiviștii au fost de acord cu aceasta?

Fără îndoială fiindcă știe bine fiecare că numai sectorul zootehnic le-a adus anul trecut un venit de 1.640.000 lei. Datorită, în bună măsură acestui fapt, s-au dat cite 17,50 lei la ziua-muncă. Anul acesta vor asigura 10 tone furaje pe cap de vacă. S-a și întocmit planul pentru înșămînțarea eșalonată a porumbului siloz în vederea recoltării lui succesive.

— Cum ați rezolvat problema apei? Adăpatul a 400 de capete de vaci constituie o problemă. Oaspeții au fost duși în fața unei pompe ingenioase: un scripete cu lanț avînd din loc în loc niște dopuri. Lanțul lunecă printr-o țevă antrenînd apa în sus într-un curent continuu.

— Ne-a costat 300 lei în total. Ea dă 11.000 litri apă pe oră și scutește munca a 20 de oameni. Cu două pompe ca aceasta adăpăm peste 1.300 de taurine...

— La grajduri sînt oameni pricepuți?

— Aici, în Pechea, înainte nu se prea creșteau vaci. Așa că oamenii gata formați n-am avut. I-am format pe parcurs și, acesta fiind un sector de mare viitor (vom avea peste 4 ani numai vaci, 800 capete), am ales pentru zootehnie oamenii cei mai buni. Apoi am căutat să-i per-

Pompa de ap

manentizăm Alexandru Iva a urmat o șco îngrijitori au ficare la gosp deni. În plus, ticipat toți la

Referiri cu privi

Marșea și v Teatrului de S colectivităților. timplarea că l de Simon Mag rerea celor din discutat atunci orice autor să de toate judec scriu. S-au rid potrivea faptul dărie individuu de cum e aev transformare neveridic. N-a tul „neveridic” vidualul, cînd deplin luminat știent, ci nu se părul ca cel di de acord cu f riorul casei cc gestii de deco la noi să ved

Toate acest întimplă frecv nimeni. La capătul vaci din Pech rilor, așteaptă partidă intrer tură și doi pic

DRAGOȘ VICOL

"MOLDOVA ROȘIE"

Casa e veche, ușor povîrnită, și totuși albul pereților proaspăt vîruiți, cei cîțiva stîlpi subțiri, rotunzi, care sprijină ici-colo bagdadia tinzii, crengile de argint pe care soarele primăverii le pune în ferestre, îi dau un aer de tinerețe și optimism.

În pragul cerdacului, acolo unde stă de multă vreme un jilț vechi din nuiete, un cocoš pîntenog vestește oaspeți.

„Jilțul acela vechi, din nuiete, era al bătrînului Ion Leonte, țaran sărac din Vlădiceni, stăpînul casei. Îi plăcea să stea în jilț deseori, cînd veneau vecinii la dînsul, la taclale, sau cînd citea cărțile pe care i le aducea fiul său Dumitru, de la Iași, cărți scumpe și strașnic vîinate de către zbirii poliției și ai siguranței.

Ion Leonte nu mai stă de multă vreme în jilțul vechi din nuiete. Și totuși, amintirea lui e prezentă acolo, ori de cite ori vin oaspeți să vadă încă un loc unde s-a născut, în atîtea nopți de încordare, lumina aceea biruitoare — cuvîntul partidului — care ridică masele muncitoare la lupta împotriva fascizării țării și împotriva războiului antisovietic.

Cînd a primit din partea comitetului regional de partid sarcina de a organiza o tipografie ilegală, Dumitru Leonte s-a gîndit întii la taică-su. Îl va putea convinge oare să accepte ca tipografia să ia ființă chiar în casa lor? Îl va ajuta bătrînul în tot ceea ce avea de făcut? E drept că bătrînului îi plăcea să citească broșuri marxiste și să poarte discuții interesante; dar se va încumeta el să treacă la luptă, alături de comuniști?...

— Asta înseamnă moarte curată, măi băiete! Eu nu mă bag! — i-a răspuns el aprig și nici n-a mai vrut să stea de vorbă.

Totuși, peste cîteva zile a venit la tipografia „Vieții Românești”, unde lucra Dumitru, a scos niște merinde din traistă, a privit în jur și a șoptit cu grijă:

— Cînd și de unde trebuie să luăm mașina de tipărit?...

Dumitru a înțeles: dacă s-a hotărît, e clar că a intervenit mama, așa cum o rugase să facă, și că de-aici înainte bătrînii sînt cîștigați pentru cauză pină la moarte. Îl cunoștea el bine!...

2

„MOLDOVA ROȘIE”

Și într-o noapte de păcură, mașina, un „Boston” vechi, a ajuns la Vlădiceni ascunsă într-o căruță cu fin. Au început nopțile de încordare, de muncă neostenită, de pîndă înfrigurată, dar și de bucuria pe care le-o prilejuia fiecă număr al „Moldovei Roșii”, mereu în alt format, mereu mai atrăgător și mereu altul, ca să deruteze siguranța.

A doua zi, printre femeile care se duceau la oraș cu zarzavat, cu fructe, cu ouă, se afla și Aglaia, fiica lui Ion Leonte și sora lui Dumitru. Undeva în Iași, aștepta o „legătură”. Legătura „cumpăra” zarzavatul, florile, ouăle cu coș cu tot și Aglaia se întorcea bucurată la Vlădiceni.

În altă zi, pleca bătrînul cu căruța încărcată cu fin sau cartofi. Și ziarul „Moldova Roșie” pătrundea în fabricile orașului, pornea spre satele Moldovei, ajungea la Bacău, la Botoșani, la Galați, la Vaslui...

Abia cîștigată o bătălie, începea alta. La cite două-trei nopți, o umbră se furia prin ville Vlădicenilor, se tupila prin livezi și bătea ușor cu degetul la geam. Avea sînul doldora de manuscrise.

În clipa aceea toată casa se trezea. Bătrînul intra împreună cu fiul, cu Dumitru, venit din Iași, în tipografie. O ușă mascată se deschidea și se închidea la loc și în încăperea tipografiei, ocrotită de un perete dublu, vechiul „Boston” începea să transforme știrile manuscriselor în cuvinte incandescente de luptă. Mama și fiica străjuiau pină în zori, cînd Dumitru mîngia cu palmele lui aspre paginile încă mirosind a cerneală.

În zori, „Moldova Roșie” trebuia să ajungă la Iași. Era o sarcină de partid. Ion Leonte și Aglaia știau și ei acum ce înseamnă o sarcină de partid.

Și „Moldova Roșie” trecea pe sub nasul polițiștilor și jandarmilor, prin rețele de arme și de șiretlicuri polițienești, și se împrăștia ridicînd masele muncitoare la luptă.

Înnebunec zbirii căutînd-o, scormonind tipografiile, schingiindu, urlînd, ucigînd!

La Vlădiceni, vechiul „Boston” mergea încontinuu și Aglaia și Ion Leonte băteau mereu drumul spre Iași cu lumina aceea roșie, care înflăcăra conștiințele, ascunsă în așa chip ca nimeni să n-o poată descoperi și stinge...

★

Anul 1942. Tipografia intrase în al patrulea an de existență. Într-o noapte, geamurile au zăruit, ușile s-au izbit de pereți și în casa lui Ion Leonte au năvălit zbirii:

— Tipografia!

— Unde e tipografia?

— Unde ați ascuns-o?

— Vă spînzurăm dacă nu ne spuneți!

Au smuls dușumelele, au spart pereții, au distrus acoperișul, au săpat sub temeliiile casei, au pătruns

în pivniță. P stîlpii porții și ai călcat-tele între uși meni n-a vor ascunzătoare cu un zăpăc cî ai săi nu

Bătrînul : fiecare. Unul fire, a vorbit, apoi i-au de ce-au chinu du-i... un pro a scăpat, Ion ucis în bătăi.

Totuși, tipe întîmplările Radu Grădinar a altor săten: filcul atîtor c și chiar ale pe deal se d care o duses pe lume. O care te face Și sătenii casa în care tîndu-l pe D ton”, să nu-l pe jandarmi

Stăm pe c s-a așezat c s-o vadă pe rier colective să discute l gospodăriei. tuiască teme Roșie”, gosp aceasta, und — ziarul. S-u zăbătut ce săptămîni „c în parte și c noi, cu lumin

Și iată, înt rea cea mar — Gospod cît „Moldova — Într-ade tărît obște. clipa aceea Dumitru Le părul cărunț

„BIBLIOTECA IN SLUJBA CONSTRUCȚIEI SOCIALISTE“

abit, construită de colectivști cu mijloace locale.

școlarizat. zootehnic, iar nouă s de cali- n și ce s-a nii au par- zootehnic.

ente piesă

ora 5 sala i este dată ită aci în- unta mare“ cerută pă- n și ce s-a lemna pe era înainte spre care pechenii im- cu gospo- tat altfel esul lui de ttingaci și ste, cuvîn- is că indicolectivă e i mod con- i-și zmulge i, n-au fost arăta inte- au dat su- „să veniți a“.

mplaț, se ai miră pe ajdurile de a mulgăto- șah cu o final de... iștii se află

aici: mulgătorii Necula Constantin și Mihai Dobre. A bătut Necula. La producția de lapte sint însă pe poziții de egalitate. Așadar, grăjdarii joacă șah.

Vă amintiți cum suna cîndva cuvîntul grăjdar?

O sută cincizeci de pecheni joacă șah. Gospodăria colectivă a cumpărat anul trecut, din fondul cultural, 12 costume pentru brigada de agitație, echipament sportiv, instrumente pentru un jazz și i-a dus în două rînduri pe colectivști la „Parisul pe ghiață“ (de altfel ieșirile la teatru au devenit regulă). În Pechea nu s-a găsit o pereche de opinci pentru un rol într-o piesă, în timp ce magazinul universal a vîndut 2.914 perechi de încălțăminte.

E satul din care au plecat la universități fiicele fierarului Petrache Vătămanu și ale altor colectivști. Femeile de aici au dat cîndva cel mai mare procent de analfabete. 20 dintre ele, dintre fostele analfabete, sînt azi organizatoare de cercuri de citit, iar 13 sînt deputate.

Pe dealurile de argilă, din marginea comunei, erodate de ape, pechenii de toate vîrstele au croit, în cadrul unei vaste acțiuni, terase. Pe cîteva zeci de hectare de astfel de terase au plantat livezi de meri și caiși și soiuri de viță tîmlioașă, risling și ceasla. Alte zeci de hectare care stau așa de veacuri vor fi scarificate și populate cu vii și pomi roditori. Vrednici și inimoși, colectivștii din Pechea au așezat într-un pămînt sărăcăcios altădată, sîmînța hogăției.

V. TOSO

DVA ROȘIE“

3

Maria Leonte au legat-o de o pină a leșinat, au scuipat-o e. Bătrînelui i-au strîns degeul pîrului din cap. Totuși, ni- „Boston“ lucra netulburat în lui spre el nu putea fi găsit lăuză și Dumitru Leonte știa ri să le fie călăuză zbirilor... ost întemnițați. Pe cite 10 ani rj fusese prins. Mai slab de că au mai lăsat-o cîtva timp, ou casa, au jefuit-o și după t, au condamnat-o înscenin- . port ilegal de armă!... Cînd închisoare, la Lugoj. A murit te mult s-a stîns și ea... fost descoperită!

u răscolit satul. În mîntea lui icăii lui, a Soficăi Mitache și lumină. Abia acum înțelegeau Aglaiei sau ale lui Ion Leonte elegeau că în casa aceea de tă mare și că în inimile celor o lumină cum nu mai era alta e învinge pînă și moartea și ic decît orice!

t să se miște. Întîi străjuiau t „Moldova Roșie“, apoi aju- te să îngroape vechiul „Bos- zbirii; pe urmă, înfruntîndu-i îndu-se la mobilizare.

★ arul jilțului din nuiete în care tru Leonte. A venit pe-acasă gilaia și pe oamenii gospodă- „Roșie“. L-au rugat ei să vină cîteva probleme de viitor ale : ca pentru viitor, să se stă- onte și cu Aglaia. „Moldova t pornit începutul tot din casa ut și cealaltă „Moldova Roșie“ ii aceștia, Dumitru și Aglaia, ntru ea. A stat Dumitru cîteva eținîndu-l pe fiecare gospodar Vlădicenii de mîne, cu case

enii s-au adunat să ia hotărî- ă nu poate avea alt nume de- a rostii cineva. ate avea alt nume l — a ho- stul Dumitru Leonte a simțit în emoție în gîtlej. bărbat de vreo 46 de ani, cu arunt, cu ochi albaștri, calzi,

Luni, 10 aprilie a.c., în aula Biblio- tecii centrale universitare din Bucu- rești a avut loc consfătuirea de in- cheiere a primului concurs bienal „Biblioteca în slujba construcției so- cialiste“.

Deschizînd lucrările consfătuirii, acad. Ilie Murgulescu, ministrul In- vățămîntului și Culturii, a arătat, în lumina sarcinilor trasate de Congre- sul al III-lea al P.M.R., rolul de seamă pe care îl au bibliotecile și lu- crătorii din biblioteci, în răspîndirea în masele largi de oameni ai muncii a cuceririlor științei și culturii, a comorilor artei și literaturii. Vorbitorul a subliniat importanța pe care a av- ut-o concursul bienal în stimularea activității bibliotecilor, în legarea și mai strînsă a muncii cu cartea de problemele producției și dezvoltării conștiinței socialiste a celor ce mun- cesc.

În continuare directorul Direcției bibliotecilor din Ministerul Invățămîntului și Culturii, tovarășul St. Gruia, a prezentat referatul privind desfășurarea primului concurs bienal.

Au luat apoi cuvîntul numeroși participanți care au vorbit despre activitatea bibliotecilor în cadrul concursului. Ei au înfățișat metodele cele mai eficiente folosite în vederea îmbogățirii conținutului muncii cu cartea și atragerii unui număr cît mai mare de cititori.

În concluziile formulate la sfîrșitul consfătuirii, tovarășul C. Prisnea, ad- junct al ministrului Invățămîntului și Culturii, a subliniat rezultatele fru- moase cu care s-a încheiat primul concurs bienal, precum și sarcinile deosebit de importante ce stau în fața lucrătorilor din biblioteci pentru ridicarea la un nivel și mai înalt a activității bibliotecilor.

În încheierea lucrărilor consfături- ri, tovarășul Dumitru Boriga, direc- tor general al Direcției Generale a Așezămîntelor Culturale din Ministe- rul Invățămîntului și Culturii a arăt- at că, pe baza analizei făcute, comi- sia de organizare a primului concurs bienal, a stabilit acordarea următo- relor premii:

Pentru bibliotecile regionale

Premiul I. Biblioteca regională Iași.

Premiul II. Biblioteca regională Tg. Mureș, regiunea Mureș-Autonomă Maghiară.

Premiul special: Biblioteca regio- nală Constanța, regiunea Dobrogea.

Biblioteci raionale.

Premiul I. Biblioteca raională Foc- șani, regiunea Galați.

Premiul II. Biblioteca raională Ră- dăuți, regiunea Suceava.

Premiul III. Biblioteca raională Sebeș, regiunea Hunedoara.

Biblioteci comunale.

Premiul I. Bibliotecile din: Dărmă- nești, raionul Ploiești și Sintana, ra- ionul Criș, regiunea Crișana.

Premiul II. Bibliotecile din: Mier- curea, raionul Sebeș, regiunea Hune- doara și Tințăreni, raionul Filiași, re- giunea Oltenia.

Premiul III. Bibliotecile din: Juri- lovca, raionul Iștria, regiunea Dobro- gea și Ștefănești, raionul Pitești, re- giunea Argeș.

Biblioteci satești.

Premiul I. Bibliotecile din: Izvoare- le, raionul Teleajen, regiunea Ploiești și Valul Traian, raionul Medgidia, re- giunea Dobrogea.

Biblioteci satești pe locu li.

Bibliotecile din: Tepu, raionul Te- cucu, regiunea Galați; Brețcu, raionul Tg. Secuiesc, regiunea Mureș-Auto- nomă Maghiară; Hirtoape, raionul Pașcani, regiunea Iași și Buzescu, ra- ionul Alexandria, regiunea București. Biblioteci satești clasate pe locul III.

Bibliotecile din: Cristești, raionul Beclean, regiunea Cluj; Nisipari, ra- ionul Medgidia, regiunea Dobrogea; Sînpetru, regiunea Brașov și Babșa, raionul Lugoj, regiunea Banat.

Un număr însemnat de biblioteci au primit titlul de „Bibliotecă model“. De asemenea, s-au acordat 50 de pre- mii speciale și numeroase mențiuni unor bibliotecari și activști culturali.

Tot ce-i mai bun și mai de preț, — creațiile inimii și minții lor în neconținută căutare — sînt puse de oamenii muncii sub semnul celei de-a 40-a aniversări a glorio- sului nostru partid. În cadrul între- cerii socialiste care se desfășoară în întreaga țară s-a afirmat și se afirmă larg, elanul patriotic al ma- selor în opera de desăvîrșire a construcției socialiste, reliefînd pu- ternic, totodată, inteligența activă și fecundă a muncitorului din fața ma- șinei, a celui care mină tractorul pe ogoare, ca și a cercetătorului din laborator.

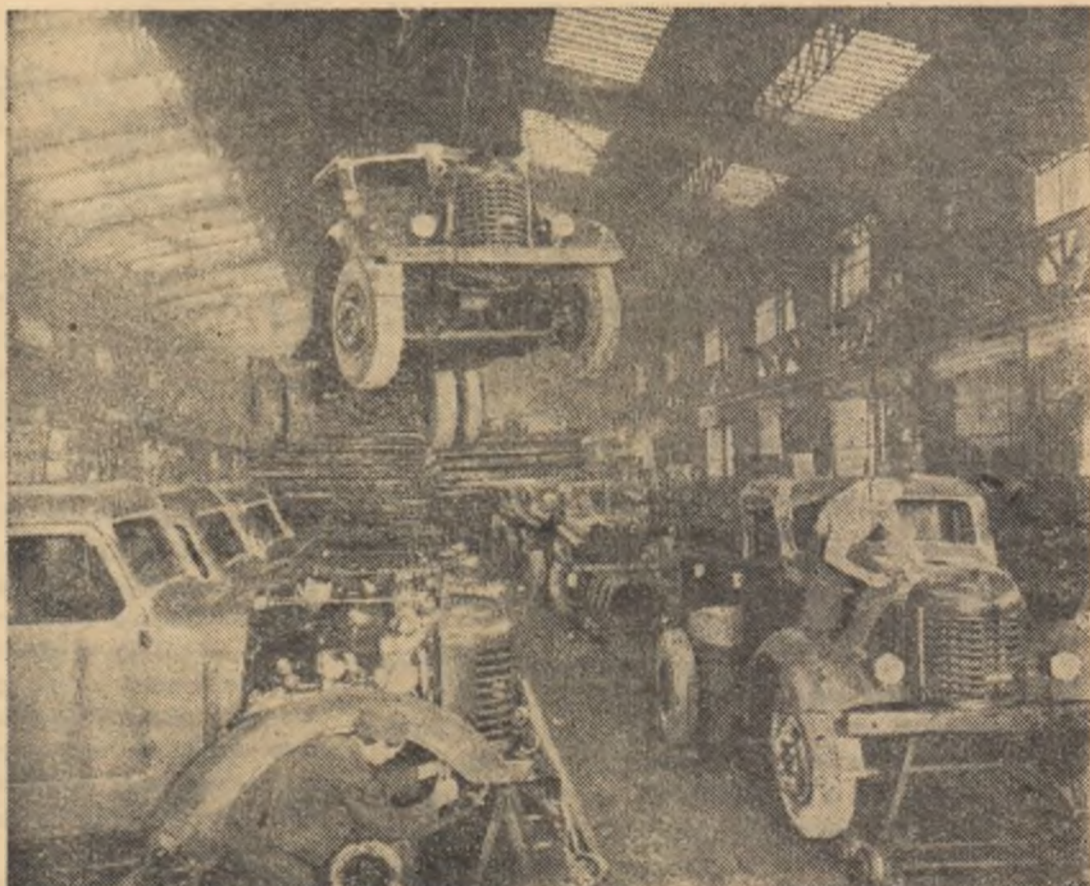
De ce intră în ultima vreme atît de des în biblioteca tehnică strun- garul Constantin Tudor de la Uzi- nele „Tudor Vladimirescu“ din Ca- pitală? De ce studiază el atît de concentrat? Doar e stăpîn pe me- seria pe care o practică de multă vreme. Cu o precizie de ceasornic el strungea pînă acum o cruce car- danică în șapte ore. „Da, dar — și-a

pus întrebarea com- unistul Constan- tin Tudor — asta-i o lege de fier și de beton? Oare în mai puțin timp nu s-ar putea?“ Și iată-l studiînd literatura de spe- cialitate. Și iată-l depunînd la cabinetul tehnic pro- iectul unui dispozitiv pentru strunji- tul crucilor cardanice. Rezultatul: timpul de lucru s-a redus cu trei ore. E mai mult decît se așteptau toți. Împlinirea-i bucură și-i înva- ță. „Nu trebuie să te oprești! Mai sînt încă atîtea de descoperit“.

Pretutindeni, oamenii muncii caută febril soluții noi. Inițiativele apar cu zecile, cu sutele în fiecare zi. Mecanizatorii de la S.M.T. Carei n-au uitat că anul trecut mașinile de semănat porumb fiind rodate și reglate în brazdă, au iscat între- ruperi cînd era zorul mai mare. Anul acesta defectiunea nu trebuia să se mai repete. Obiectivele între- cerii n-o mai îngăduie. Ca atare ei au născocit un dispozitiv de rodaj acționat de motor electric. Rodajul și reglarea s-au făcut la banc, în stațiune. Nu vor mai fi stagnări la semănat, nu se va mai face risipă de sîmînță.

de producție. Pe lista celor 65 de inovatori de la Uzinele „Steagul Roșu“ din Brașov, numele a 12 din- tre ei apar aci pentru prima dată. Întrecerea socialistă i-a ajutat să descopere și să pună în valoare posibilități pe care nu și le cunoș- teau. O scoteală aproximativă ar- ată că prin aplicarea inovațiilor amintite se va obține, pe lîngă îm- bunătățirea continuă a calității cu- noscutului camion „S. R.“, o econo- mie antecalculată de 2.200.000 lei.

„Fiecare produs sub lupă“, „Ju- decarea produsului“, „Primul con- trolor, cel care execută piesele“ sînt inițiative care au căpătat o rapidă și amplă extindere în zilele aceș- tea. Ele s-au născut în focul între- cerii socialiste desfășurate în cins- tea aniversării partidului. Autorii lor: muncitori, maiștri, tehnicieni animați de marea și curata dorință de a ridica această întrecere pe o treaptă tot mai înaltă.

Haia de montaj general a autocamioanelor la uzinele „Steagul Roșu“ din Brașov.

„MOLDOVA ROȘIE“

4

cu față smeadă și voluntară. Povestește molcom, ca toți moldovenii, și privirile i se innouează și minile li tremură ușor. Amintirile sînt dureroase, totuși Du- mitru Leonte nu vrea să uite nimic.

— Eram condamnat la moarte, după două arestări și după două evadări, și mă purtau din închisoare în închisoare, pe jos, în lanțuri. Frontul se prăbușea și, intrați în panică, directorii închisorilor unde ajun- geam urlau: „Să-l execute la Arad!“, „Să-l execute la Caransebeș!“, „Să-l execute la Ploiești!“.

Se temeau. Se apropia uraganul primenitor care trebuia să însenineze lumea și ei șiau că vor trebui să răspundă pentru tot. Și am umblat astfel, săptă- mîni în șir, pînă ce într-o zi... m-am întors acasă. Eli- berarea deschisese porțile închisorilor și ne redase libertatea.

La casa veche, ușor povîrnită s-au întors în vara aceea doi oameni: Dumitru și Aglaia. Să predea partidului vechiul „Boston“ cu care tipăriseră „Mol- dova Roșie“ și să primească noi sarcini de luptă.

★ Prîvim pămîntul fecund al gospodăriei „Moldova Roșie“: grîiele de toamnă au crescut și par niște co- vore de catifea verde. Viile au înfrunzit, iar livezile înmiresmează văzduhul.

Dumitru Leonte, astăzi președinte al Consiliului re- gional sindical Iași, discută cu oamenii despre tre- burile gospodăriei. Cu toate problemele zilnice ale muncii sale, găsește oricînd timp și pentru „Moldova Roșie“.

„Sediul gospodăriei e doar la un pas de casa ve- che. Se pare că aproape toate ședințele de lucru se țin aici în cerdac, lîngă placa pe care scrie:

„În această casă s-a tipărit din anul 1939 ziarul „Moldova Roșie“, organ al Comitetului regio- nal Moldova al Partidului Comunist din Ro- minia, care ducea în masele muncitoare cu- vîntul de luptă al Partidului“.

Așa s-au obișnuit și Nicolae Chirilă, și Valeria Bourel, și Radu Grădinaru, și învățătorul Dumitru Ni- chita, care e și un harnic colectivist, și Constantin Ionescu, și Sofica Mitache și alții.

— O să avem venituri bune anul acesta. Avem 20 de hectare de viță nobilă și vindem 300.000 de fire de viță altor gospodării, scotește Radu Grădinaru.

— Satul ăsta e tare întortocheat, tovarășe Leonte, am vrea să-l facem mai oblu: cu ulițe drepte, cu case noi. E și asta o sarcină de partid! Dumneata ești și deputat regional, trebuie să ne ajuți, adăugă Valeria Bourel.

G.A.C. „Moldova Roșie“ e un titlu de cinste, care obligă.

Propunerea pe care ne-a făcut-o redactorul, ne-a descumpănit. Ne uitam unul la altul cu coada ochiului, întrebându-ne dacă glumește ori ba. Pe fața lui aci se isca, aci dispărea un zîmbet șiret.

— Așadar, o deplasare în... viitor. Vă aranjează?... Avem nevoie de un reportaj operativ. N-am să vă împovărez cu vreo misiune concretă; sinteti liberi să vă alegeți materialul. Veți acționa după împrejurări.

Ușo de spus: „O deplasare în viitor. Veți acționa după împrejurări!” Viitorul e de necuprins; poate el oare să încapă în două-trei pagini de revistă? Vedem parcă aveau splendidele și mărețele lui trăsături, viitorul acela intruchipa în inchipuirea noastră imensă fericire a omenirii. Ce să alegem? La ce anume să ne oprim?...
★

... Aerodromul din Astrahan, pe care ne-a transportat un avion de cursă, amintea un cîmp de zbor din zona frontului de odinioară. Deasupra lui pluteau ca niște libelule numeroase elicoptere, care aterizau apoi unul după altul.

Am fost conduși la șeful formațiunii aeriene, pe nume Ivanov. Într-o cameră spațioasă, cu pereții semitransparenți — aici era postul de comandă — se afla un birou un bărbat uscățiv, în uniformă de aviator din aviația agricolă, cu o cicatrice veche, dar foarte pronunțată pe obraz.

În fața lui Ivanov stătea pe birou un videoselector îngust și lung, prevăzut cu un ecran, pe care

se vedeau piloții din cabinele elicopterelor verificându-și ceasurile.

— Porniți la semnal, urmă Ivanov, după care se întoarse înspre noi: — Reporterii? Am fost înștiințat că veți veni.

Ne invită să stăm jos. În aceeași clipă, perdeaua care acoperea unul din pereți se dădu fără zgomot în lături. Pe peretele cu pricina se aprinse un uriaș ecran de teleoperator, răspîndind o lumină verzuie.

— Cu permisiunea dumneavoastră, am dori să participăm și noi la această operație. Nu s-ar putea să decolăm la bordul unuia dintre elicoptere?

Șeful formațiunii aeriene zîmbi îngăduitor: — Ca să vedeți totul, nu e neapărat necesar să vă aărăsiți fotoliile. Aici veți afla mai multe.

Din picla de pe ecran răsăriră contururile pământului. Pînă departe în zare se întindeau arături. Pe deasupra aogărilor pluteau elicoptere.

Ivanov stinse imaginea, răsucind o manetă de ebonită și trimițînd fasciculele de unde de radio undeva departe. În aceeași clipă apăru pe ecran o nouă imagine. Tabloul care se infățișa era sumbru: nori de nisip măturat de vînt umbriseră soarele; un zid de piclă galbenă-cenușie gonea pe deasupra pământului cu atîta repeziciune, încît ne-am tras fără să vrem înapoi... Ivanov răsuci din nou maneta. De astă dată vedem numai un aogor, peste care zbura un elicopter, cu o trenă largă de negură în urma lui. Negura se lăsa pe aogor ca o fișie, pe marginea căreia se întindea, dreaptă, ca o săgeată, o linie punctată luminoasă. N-a fost greu să ne dăm seama despre ce era vorba: panglica de substanță radioactivă, apărînd pe ecranul locotorului din elicopter înlocuia semnalizatorii orientîndu-se după ea, pilotul așternea pe aogor, ca un pictor cu pensula, o nouă fișie de soluție pulverizată.

Ivanov scoase dintr-un sertar al biroului o eprubetă cu un lichid aproape incolor, bătînd puțin în galben, pe care l' agită.

— Iată cu ce tratăm noi ogoarele. Copolimerul numărul opt. Acest hibrid are o însușire uimitoare: nimerînd în sol, picăturile lui adună în jurul lor și utesc particulele de pămînt pulverizate. Solul capătă aproape instantaneu structura sa naturală, alcătuită din glomerule mărunte. E o substanță minunată, un adevărat elixir al fertilității!

Aproape instantaneu?... Oricine se ocupă de sol, știe ce înseamnă asta.

A fost, doar, o vreme cînd generații întregi au secătuit una după alta solul, rîpîndu-și prețioasa însușire pe care o constituie structura lui alcătuită din glomerule mărunte, adică luîndu-și bușina de a respira, de a se îmbiba de umiditate, transformînd în praf și pulbere pămîntul fertil. Iar natura se răzbuna: pînă și cele mai slabe vînturi de

primăvară scoteau din sol firicelele de praf, dezgolînd mlădițele gingașe; pe vreme de furtună, praful de pe suprafața solului se prefăcea, încetul cu încetul, într-un adevărat viscol negru; pe-a-locuri dispărea de pe sol tot stratul de pămînt arabil.

Ne uitam cu răsuflarea tăiată la ecranul cel mare: pe ogoarele tratate cu copolimer, ieșiseră niște tractoare ciudate, fără motoare (ni s-a explicat mai tîrziu că erau puse în acțiune de o energie dirijată, transmisă fără fir). Deplasîndu-se cu viteza unui oal care aleargă în trap iute, mașinile trăgeau după ele niște grape vibratoare.

„Numărul paisprezece e gata L...”, „Numărul șase e gata!”... se auzeau rapoartele piloților, — Aterizează I — ordona scurt Ivanov.

Apoi, întorcîndu-se spre noi, spuse, urmînd parcă firul unei idei întrerupte:

de V. TITARENKO și
I. SAHIMORDANOV
în rominește de IGOR BLOCK

— La timpul său, academicianul Williams a dovedit că nici un fel de îngrășămintă nu pot restabili repede structura deficitară a solului. Plantele fac față situației singure, dar pentru aceasta au nevoie uneori de zece ani, dacă nu și de mai mulți. Trebuie știut că formarea structurii nu e un proces fizic și nici chimic, ci un proces biologic. Acum vedeți și dumneavoastră: structura a fost restabilită vîzînd cu ochii. Anticlonul se apropie, dar nu mai poate amenința ogoarele. Nu mă credeți? Văd că nu-mi dați crezare. Vreți să mă convingeți?

Ivanov apăsa pe un buton și o voce, venită nu se știe de unde, raportă:

— Mașina e gata. Ieșînd pe un aogor și frămîntînd între degete glomerulele de sol lipit cu copolimer, ne-am adus aminte că am mai făcut cîndva treaba asta. Dar unde oare? A, da... în sovhozul „Prigodnii” din apropiere de Leningrad. Am întîlnit atunci un flăcău într-o cămașă cadrilată, care uda cu stropitoarea arătura, și așa udă după ploaie. Indelebnicirea lui ni s-a părut atît de lipsită de rost, încît am exclamat într-un glas:

— Ce faci!
Flăcăul a ris:
— De ce vă mirați? Încerc copolimerul numărul opt.

„Copolimerul numărul opt!” Așadar, știam de el. De fapt de-aici a și început cunoștința noastră cu Ivan Romanov, aspirant la institutul de cercetări agrofizice din Leningrad. Acolo, anume, au descoperit oamenii de știință însușirile miraculoase cu care este înzestrat „elixirul fertilității”.

Glomerulele... Ele se formează prin lipirea cu anumite substanțe humoase, care la rîndul lor sînt produse de rămășițele plantelor. A apărut o idee îndrăzneată: nu s-ar putea oare înlocui substanțele humoase cu un preparat artificial? Oamenii de știință au încercat celuloza, viscoza, cleiul de rîșină și de turbă. Da, trebuie să fie un clei. Înainte de folosire el trebuie să se dizolve în apă, iar după încorporare în sol devine insolubil. Greu problemă! Agrofizicienii au căutat cu stăruință o soluție. Este știut că în fiecare an, lucrînd pămîntul, omul îi strică structura cu plugurile, gra-

pele și mașinile cu roți. Dacă solul e lipsit de aceste glomerule, nu poate exista nici un regim de apă și de aer prielnic pentru plante, nu se pot obține nici recolte mari. Dimpotrivă, solurile cu glomerule mărunte, adică cele cu o bună structură, nu se spală de pe urma ploilor și a inundațiilor, semănăturile nu se înmoaie excesiv, iar pe vreme secetoasă ele mențin mai bine umiditatea și sînt rezistente la efectul pulverizator al vîntului.

Toate acestea ni le-a spus Romanov. Atunci însă era greu să ne închipuim cît de larg vor fi aplicate rezultatele experiențelor pe care le făcea el cu ajutorul unei stropitoare obișnuite de grădînă. Acum ne-am adus cu adînc respect aminte de tînrul savant.

Cînd ne-am înapoiat pe aerodrom, impiegatul de serviciu ne-a înmînat o telegramă urgentă. Te-

legrama era scurtă, cu un ordin: „Plecați Stepa Flămîndă sovhozul „Farhad”.

O casă cu acoperiș ciudat

...Încă în luna mai iarba se îngălbenește, curțile cîmpului pălesc, turmele sînt minate în altă parte, păsările își iau zborul, broaștele țestoase se ascund prin vizuini și stepa se transformă din nou într-o întindere lipsită de viață, pîrjolită de soare, mărginită în zare de îndepărtate virfuri înzôpezite, ce abia se întrezăresc în aerul încins. Oasele de cămile și de cai imprăștiate ici și colo și bucățile de tulpini de umbeliferă măturate de vînt, care seamănă și ele cu niște oase, întăresc și mai mult impresia apăsătoare pe care o produce în această vreme a anului Stepa Flămîndă”.

Așa a văzut șinutul acesta, vestitul explorator rus Piotr Petrovici Semionov Jian-Șanski.

Noi am văzut cu totul altceva. Automobilul nostru gonea pe o șosea de asfalt netedă ca o oglîndă. Pe ambele laturi ale drumului se întindeau cîmpuri de bumbac de un verde închis. Prin fața ochilor noștri se perindau rîndurile drepte ale copacilor din livezile înflorite și coridoarele verzi ale viilor.

Iată o căsuță joasă. E stația automată a secției a treia a sovhozului „Farhad”. Ceea ce ne-a izbit înainte de toate, era acoperișul neobișnuit, foarte slab înclinat; alcătuit dintr-o mulțime de poligoane negre, acoperișul căsuței cobora pînă aproape de pămînt.

În casă nu se afla nimeni. Stăruia aici o liniște ciudată. Cînd am intrat însă în una dintre încăperi, o voce politicoasă de femeie ne-a prevenit.

— Pe cîmpul numărul șapte s-a întins o perdea de răcire.

Am întors capetele, nimeni...

Cum de nu am priceput numaidecît! Vocea venea dintr-un difuzor, montat într-un tablou cu tot felul de aparate.

Tabloul ocupa un perete întreg. Era prevăzut cu o mulțime de butoane, cadrane cu ace, scale cu puncte luminoase colorate — verzi, roșii, albastre... E, de bună seamă, cineva care se descurcă în toate socotelile astea!

Între timp, din interiorul casei își făcu apariția o tînră înaltă, într-un halat alb și cu bonetă albă pe cap. Pe fața ei arsă de soare se conturau și mai puternic sprîncenele negre, parcă trase cu cărbunele. Tînră se prezentă și își ceru scuze, puțin stînjenită, că nu ne-a ieșit înainte, cu toate că știa de venirea noastră, fusese prevenită de directorul sovhozului.

Zulia Iuldașeva îndeplinea aici funcția de operator agrobiotician. Întîi și-ntîi ne interesa să aflăm ce fel de perdea de răcire era aceea de care ne vorbise crainicul.

Zulia zîmbi și preciză:

— Nu crainicul, ci dispecerul automat. Și lucrul acesta nu vi l-a comunicat dumneavoastră, ci primei persoane care avea să intre în cameră. Iertați-mă... aici nu vin persoane străine. Perdeaua poate fi văzută. Vreți? Cîmpul numărul șapte e alături, dincolo de stație.

Deasupra cîmpului de bumbac se întindea un fel de acoperămint străveziu de ceață, alcătuit din mici riade de strapi nevăzuți de apă. Minusculele picături, precipitate în aer de pulverizatoarele se evaporau sub razele soarelui înainte de a apuca să reca, dă pe pămînt Zulia ne duse chiar în mijlocul cîmpului. Aici se simțea o umezeală răcoroasă. Picăturile mici de apă se prelingeau pe halatul alb al fetei, deoarece halatul era îmbibat cu o soluție impermeabilă. În schimb, hainele noastre se umeziră de-a binelea.

— Ce-i trebuie bumbacului, care e o cultură iubitoare de căldură, această protecție față de soare?

— Vedeți, răspunse fata, chiar și bumbacul suferă de arșiță și ar putea fi lovit de un fel de insolajie, după care planta se dezvoltă prost. Ca să evităm asta, am instalat pulverizatoarele. Lumina e însă necesară în permanentă, pentru fotosinteză, și, după cum vedeți, perdeaua noastră lasă să treacă destul de bine razele de lumină.

— Cum aflați dacă o plantă s-a încălzit peste măsură?

— Comunică ea singură la stație.

— ? ! ?

— Da, da, nu vă mirați. Priviți, spuse fata, aplecîndu-se deasupra unei tufe. Acest minuscul microelectrotermometru cu semiconductor și fixat pe o frunză. Căldura plantei incinde dă naștere la slabe impulsuri de curent. Acestea ajung la aparatele de înregistrat ale stației automate. Dacă se ivește nevoie, pulverizatoarele sînt deconectate.

(Continuare în numărul viitor)

Problema congoleză și dezbaterile de la O.N.U.

Evenimentele ce se desfășoară în Congo după asasinarea miselească a lui Patrice Lumumba demonstrează că situația din această țară se agravează mereu. Colonialiștii și uneltele lor se fac acum luntre și punte să dezmembreze cât mai repede Republica Congo și să pună lumea în fața faptului împlinit.

Uneltirile colonialiștilor în vederea fărâmițării, și în consecință a lichidării Republicii Congo, nu constituie însă decât unul din aspectele situației grave ce continuă să dăinuiască în Congo. Celelalte aspecte ale problemei ne sînt oferite de teroarea dezlănțuită împotriva poporului congolez în teritoriile ce se află vremelnic sub controlul marionetelor Chombe, Kasavubu, Kalonji, de încercările acestora de a lichida prin forța armelor guvernul legal condus de Antoine Gizenga.

Toate acestea au ieșit clar la iveală cu ocazia dezbaterilor ce au avut loc timp de peste trei săptămîni în Adunarea Generală a O. N. U.

În cursul acestor dezbateri — așa cum arată V. A. Zorin, reprezentantul U. R. S. S. la O. N. U. — majoritatea covârșitoare a celor care au luat cuvîntul au fost nevoiți să recunoască adevărul pe care guvernul sovietic l-a subliniat de la bun început și anume că fără curmarea hotărîtă a amestecului belgian în treburile interne ale Congoului nu se poate asigura normalizarea situației din această țară.

Proiectul de rezoluție a celor 16 țări afro-asiatice (Ghana, R. A. U., Mali, Guineea etc.) deși insuficient, constată și el același lucru. Acest proiect de rezoluție

cere să se ia măsuri ca întregul personal belgian să fie retras din Congo în termen de 21 de zile și prevede, deși nu destul de clar, aplicarea unor sancțiuni Belgiei în cazul cînd aceste prevederi nu vor fi duse la îndeplinire.

Colonialiștii însă caută pe toate căile să incurce ițele. De aceea, folosindu-se de un grup de țări printre care Pakistanul, Japonia, Nigeria și altele, au prezentat un proiect de rezoluție diversionist, care vine în contradicție flagrantă cu interesele legitime ale poporului congolez.

Acest proiect prevede, bunăoară, acordarea de noi imputemicii lui Hammarskjöld, ceea ce este echivalent cu a da noi imputemicii colonialiștilor, pentru că Hammarskjöld, în ultimă analiză, tocmai pe aceștia îi ajută în Congo.

Țările socialiste s-au situat de la început pe poziția de a sprijini cu toate forțele lupta dreaptă a poporului congolez. Aceasta se oglindește clar și în proiectul de rezoluție prezentat Adunării Generale de către U. R. S. S. Acest proiect prevede inadmisibilitatea acțiunilor de natură să încalce unitatea, independența politică și integritatea teritorială a Congoului și cere convocarea imediată a parlamentului Republicii Congo.

Așadar în fața Adunării Generale a O. N. U. stau acum trei proiecte de rezoluție. Nu se poate spune care din ele va fi adoptat. Un lucru însă este cert: nimeni și nimic nu va putea să înfrîngă lupta dreaptă a poporului congolez pentru libertate și independență.

DE PE

Epigrame

În Angola, colonie portugheză din Africa, bîntuie foametea.

(Ziarele)

Nu-l aicea nici o taină, Băstinașii angolezi Sînt de mult flămînzi de pîine Și sătui de... portughezi.

*

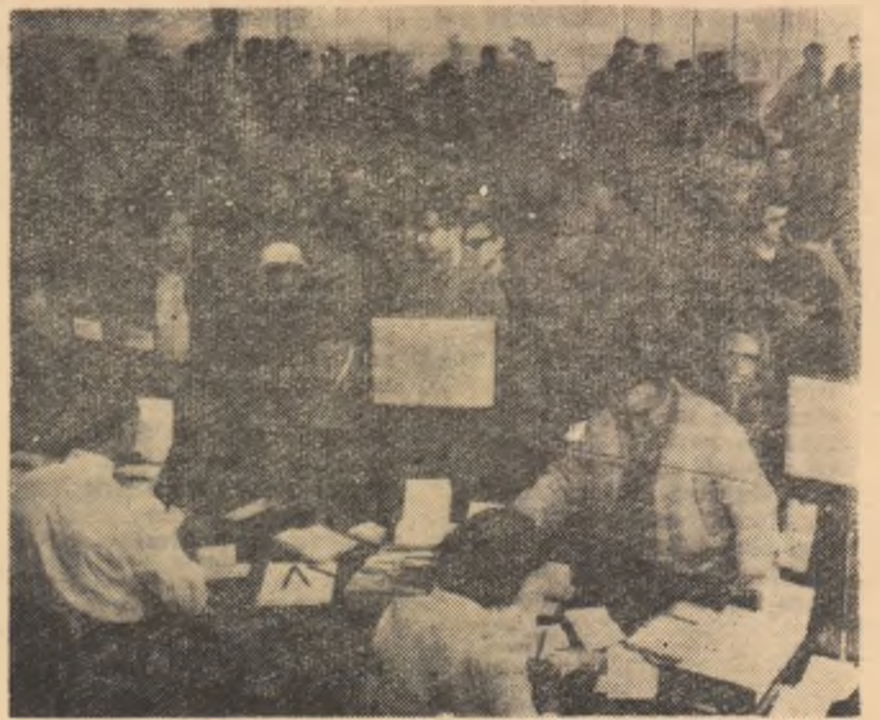
Rasistul Verwoerd, șeful Uniunii Sud-Africane, a primit în dar, de la un gentilom englez, un cîine de rasă Bulldog.

(Ziarele)

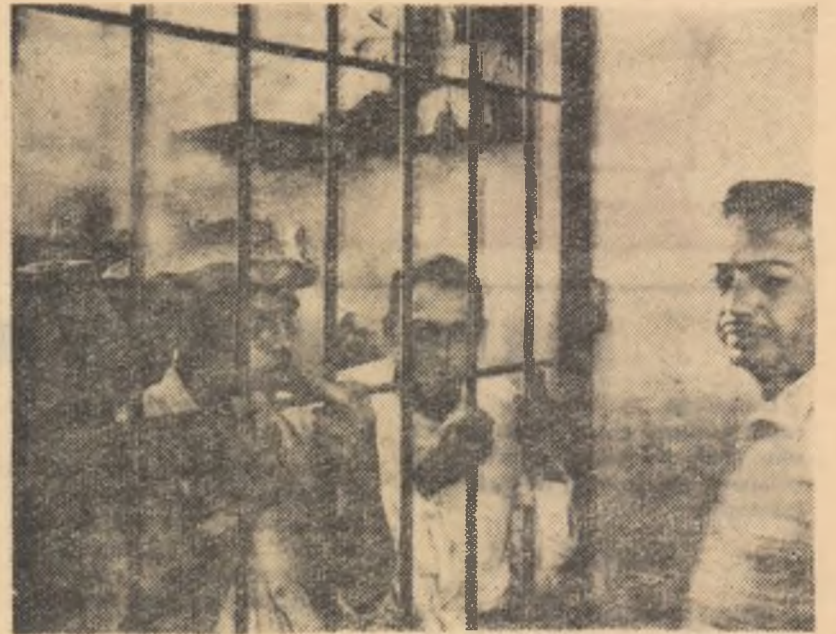
Potriveală-aleasă Deci nu mai insist. Cîinele-l de rasă, Stăpînu-i... rasist.

I. TERBESCU

Realități capitaliste

Întă cițiva din cei peste 5.500.000 de șomeri americani. Ei stau la rînd să se înscrie la oficiul șomerilor din Pittsburgh.

Luptători pentru libertate din Guatemala deținuși în închisorile regimului dictatorial.

Acesta este unul din sutele de mii de țărani săraci japonezi care, neavînd de lucru la sat, a venit la oraș unde nu găsește nici un adăpost.

Dimineața în inima Africii

de PATRICE LUMUMBA

Ai îndurat potop de asuprire
Și ți-a purtat pribeagul vînt cenușă
Și-n casa ta, ca semn de înrobire,
Tiranii ți-au bătut pe mîini cătușa.
Legi crunte pentru tine-au ticluit
Ca să-ți sugrume neînfrînta vrere,
Cu arma-n mîină au statornicit
Robia — fruct cu miezul de durere.
Ți-au dat alcool otrăvitor să bei
Să te scufunzi în noaptea-atunecoasă
Pe jucării de sticlă și cercei
Ți-au luat tot ce-ai avut de preț în casă.
Dar cînd minia-n pieptul tău a-nscins
Clocotitorul sînge fără pace
Ai izbucnit, de ură tu cuprins
Ca fulgerul din nori cînd se desface.
Durerea ta rămasă din părinți
Se aprindea în cîntece-africane
Tamtamurile-n detunări fierbinți
Păreau că-s marea spartă-n uragane.
Neimblinzitul tunet și-a întins
Peste pămînt gigantica-l făclie
Purtînd protestul tău de necuprins
Și dreapta ta, năpraznică minie.

Întreaga lume s-a cutremurat
De ritmul de tamtamuri minioase,
De clocotul revoltei revărsat
În cîntece de lupte furtunoase.
Tiranii au pălit cînd au văzut
Din cîntece-adevărul cum se-aprînde.
— Vezi, frate, zorii liberi s-au născut
Lumina lor ne cheamă încinte.
Sînt zorii unei mîndre dimineți
Cînd noi vom fi stăpîni pe cîmp și ape
Și sub stîndardul noii noastre vieți
Usca-vom roua lacrimii din pleoape.
Vom smulge și pecetea de dispreț
Ce-a ars pe fruntea patriei de veacuri.
Azi știm: al libertății noastre preț
E-n freacățul victorios de steaguri.
Tu Congo, vei sfărîma-n curînd aici
Cătușele cu-a brațelor vigoare,
Garoafa neagră-n slavă să-ți ridici
Crescută din semințe negre-n soare!

În romînește de
LUCREȚIA POPESCU și ION POTOPIN

Analizînd problemele de care depinde asigurarea păcii în lume, recenta întrunire a Comitetului Politic Consultativ al statelor membre ale Tratatului de la Varșovia a relevat — în comunicatul dat publicității — că: „Germania occidentală se transformă în principalul focar al primejdiei de război în Europa”. Comunicatul sublinia importanța excepțională pe care o are pentru pacea lumii încheierea Tratatului de pace cu Germania și

Politica oarbă a revanșarzilor de la Bonn

normalizarea situației Berlinului occidental folosit acum de imperialiști ca un focar al „războiului rece”.

De altfel, statele iubitoare de pace, în frunte cu Uniunea Sovietică, au ridicat în repetate rînduri problema înlăturării războiului celui de-al doilea război mondial. Așa, de pildă, în nota memorială pe care gu-

vernul sovietic a adresat-o nu de mult Bonnului se sublinia, pe bun temei, că pacea mondială este periclitată grav din cauza nesoluționării problemei Tratatului de pace cu Germania, din cauza politicii agresive deșănțate promovată de guvernul R.F.G. cu binecuvîntarea S.U.A.

Fapt curios însă, Bonnul nu a dat nici pînă astăzi un răspuns problemelor ridicate de nota U.R.S.S., pe motiv că „guvernul vest-german studiază problema” (ziarul „Die Welt”). Este interesant de semnalat că deși răspunsul oficial al Bonnului întîrzie în mod voit, conducătorii vest-germani, în frunte cu Adenauer, au făcut declarații oficiale care, de fapt, constituie un răspuns negativ la nota U.R.S.S.. Aceste declarații vin să confirme din nou că revanșarzii vest-germani persistă în aceeași politică oarbă de nerecunoaștere a situației noi creată în Europa după cel de-al doilea război mondial. Zi de zi, politicienii de la Bonn dau apă la moară războiului rece și încearcă să navigheze împotriva curentului, crezînd că istoria poate fi întoarsă cumva de pe făgașul ei firesc.

Opinia publică mondială

progresistă constată că Bonnul — avînd sprijinul și încurajarea imperialiștilor americani — pășește pe un drum periculos. În R.F.G. mișună din nou în toate posturile-cheie ale aparatului militar, administrativ, economic și social, naștiți care l-au servit pe Hitler. Personalități sus-puse din R.F.G. declară fățiș că statul vest-german are pretenții teritoriale asupra Poloniei, U.R.S.S., Cehoslovaciei. Bonnul nu vede altă cale de reglementare a problemei germane decît prin înghițirea R.D. Germane. Pe baza acestor „fundamentări” politice agresive Bonnul procedează acum la intensificarea înarmării armatei sale revanșarde, utilînd-o cu armament atomic.

Opinia publică mondială, toate popoarele iubitoare de pace infierează politica agresivă a Bonnului, politica exprimată prin continua ostilitate față de oricare posibilitate de reglementare a marilor probleme internaționale în spiritul păcii și înțelegerii, al coexistenței pașnice între statele

cu orînduiri social-politice diferite.

Poporul nostru care, în trecut, nu o dată a avut de suferit de pe urma războaielor agresive dezlănțuite de militarismul german și care a luat parte la lupta pentru înfrîngerea Germaniei hitleriste, a adoptat o atitudine hotărîtă împotriva remilitarizării Germaniei occidentale, împotriva transformării acestei țări în principalul focar al încordării în Europa. Guvernul și poporul român și-au exprimat cu hotărîre năzuința spre încheierea cât mai grabnică a unui tratat de pace cu Germania și soluționarea pe această bază a problemei Berlinului de Vest. „Interesele păcii — a arătat tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej în cuvîntarea rostită de la tribuna O.N.U. — cer impetuos realizarea propunerilor Uniunii Sovietice și ale Republicii Democrate Germane privind lichidarea urmărilor celui de-al doilea război mondial și încheierea Tratatului de pace cu Germania”. Poziția țării noastre în această problemă este o expresie a politicii externe promovată consecvent de Republica Populară Romînă în scopul întăririi păcii și securității europene.

P. TĂTARU

Generalul american Bruce Clarke a înmînat generalului hitlerist Speidel, actualul comandant șef al forțelor N.A.T.O. în Europa Centrală, decorația americană „Legiunea pentru merit”.

(Ziarele)

„DECORATUL”

(Desen de N. CLAUDIU)

BRIGADA ARTISTICĂ DE AGITATIE

DREPT LA ȚINTĂ

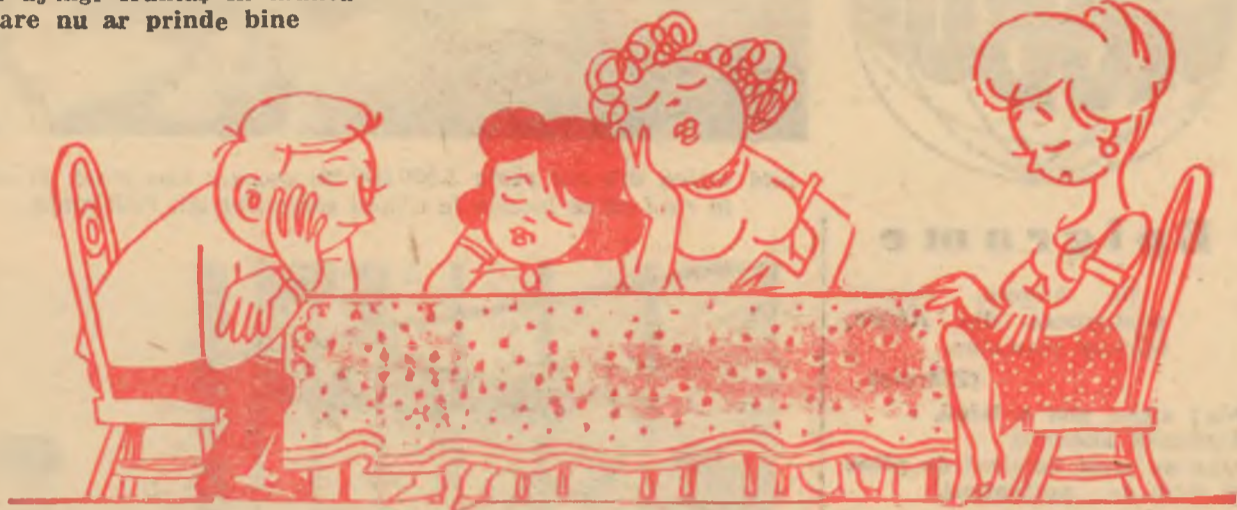
Program inspirat din activitatea căminului cultural din comuna Traian, raionul Brăila

„Cine dornic nu-i să vadă un program bun de brigadă, cui nu-i place să asculte glume, fie cât de multe? Dintr-a satirei povată cine oare nu învață cind pe scenă i se arată că greșind cite o dată nu-i de vină „întimplarea“ ei, firește, delăsarea? Sau cind hărniciești pe luncă și ajungi frunțas în muncă oare nu ar prinde bine

un cuplet și despre tine? Și nu merită cîntată colectiva cea bogată sau osirdia cu care noi o facem tot mai tare?“

Așa-mi spuse la Traian cu-nfocare un sătean. Și mi-a spus un lucru bun: c-a luat ființă un colectiv de textieri

cu vreo patru condeieri. Însă... tot tărăgănind n-au scris încă nici un rînd și le place să se știe colectiv... doar pe hîrtie! De aceea, dumnealor le venim în ajutor cu programul de mai jos — să le fie de folos, să le fie, cum am vrut, pasul cei de început.

BUN LA TOATE

Deoarece conducerea căminului cultural nu a atras un număr mare de artiști amatori, cei existenți sînt folosiți în mai toate formațiile.

TABLOUL I

(Corul căminului cultural repetă sub conducerea dirijoarei Lidia Gratie. Ca de obicei, sînt numai 20 de persoane. Cam puțin față de cei 1.500 de locuitori ai comunei!)

Dirijoarea: Unde sînt ceilalți?

Un bas: Care ceilalți?

Am fost vreodată mai mulți?

Dirijoarea: Ah da, uitasem. Pentru că sîntem puțini și nu putem cînta forte, vom cînta în surdina. Repetăm cîntecul acela de leagăn care se întonează pianissimo...

Baritonul: Și dăm programul pentru sugarii de la casa de nașteri!

Dirijoarea: Fără glume! Începem deci pianissimo. Un, doi!... Hei, dumneata, Vasile, ce faci acolo?

Vasile: Păi, ce să fac... pași lenți.

Dirijoarea: Adică vrei să spui melodie lentă. Dar nici așa. Nu te aud de loc.

Vasile: Păi nu vreau să bocănesc.

Dirijoarea: Cu vocea?

Vasile: Nu, cu picioarele. Ah, mă scuzați, înainte de asta am avut repetiție cu echipa de dansuri și am încurcat-o.

Dirijoarea: Asta nu-i treabă! Ori acolo, ori aici.

Vasile: Tot așa zic și cei din echipa de teatru.

Dirijoarea: Păi ce, ești și la teatru?

Vasile: Da' ce să fac? Și ei sînt puțini.

(Cortina cade pianissimo).

TABLOUL II

(Echipa de teatru repetă cu instructora Sofia Ștefănescu).

Instructora: Nu, așa nu merge! N-ai citit indicațiile de regie? Rolul pe care-l interpretezi este al unui tînăr plin de viață. Dumneata abia deschizi gura. N-ai nici un pic de vlagă. Pricepi?

Vasile: Pricep. Trebuie să fiu allegro, dar sînt pianissimo.

Instructora: Nu știu ce vorbești, dar încadrează-te în rol.

Vasile: Adică în cor... iar am greșit. Ce să fac? Dacă trag de mine? Sînt puțin! Și la cor...

Instructora: Dar noi ce cusur avem? De vreo lună și ceva, n-am mai făcut nimic.

Vasile: Dați mi rolul bătrînuțului care e pe patul de moarte. El are vocea stinsă...

Scenetă

Instructora: Minunată ideea!

Vasile: Da, minunată că poate s-o stinge mai repede, ca să pot și eu să tac și să mă odihnesc puțin.

(Cortina se lasă moale).

TABLOUL III

(La repetiția echipei de dansuri, instructora Ioana Chiparu).

Instructora: Ce faci, Vasile, cum dansezi?

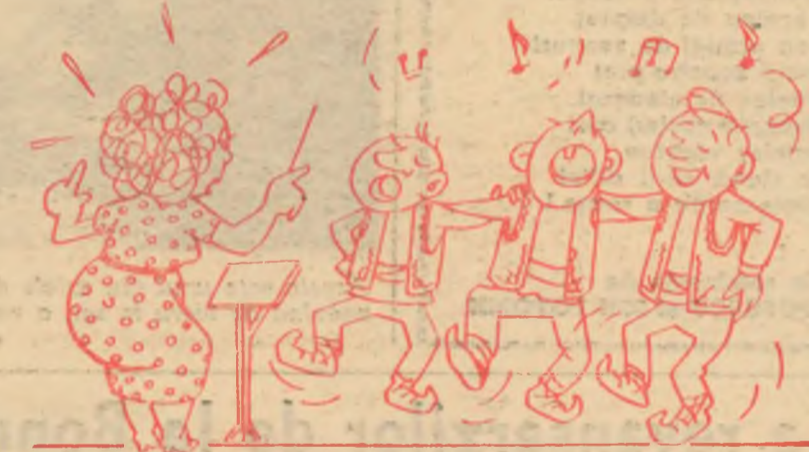
Vasile: În do major!

Instructora: Iar ai fost la repetițiile corului?

Vasile: Am fost și la cele ale echipei de teatru.

Instructora: Așa nu mai merge...

Vasile: Tot așa zic și eu: nu merge... nici un activist cultural

prin sat ca să atragă mai mulți oameni în formațiile artistice. (Cortina se prăbușește).

SEMI-TABLOUL IV

(Duminică, înaintea meciului săptămînal de fotbal).

Antrenorul: Hai mă, Vasile, ce faci? Te caut de două ceasuri!

Vasile: ?!...

Antrenorul: Ce, ai făcut faringită? Mereu vă spun să nu mai bei apă nădușiți! Hai la meci, ne trebuie un om...

Vasile: Ah, iar un oar... adică nu, un rol... ptiu, vreau să spun un gol.

Antrenorul: Cine l-a marcat? Unde vezi tu gol?

Vasile: În activitatea noastră culturală!

(Vasile cade o dată cu cortina).

„Sistemul“ bibliotecarei

Biblioteca Maria Ionescu desfășoară munca mai mult în rîndul copiilor, neglijînd răspunderea cărții în masa colectivității.

Biblioteca din Traian

Are alîșat un plan.

Dați nu unul ca oricare

Ci-nlocmit cu grijă mare,

Tot ce vrei în el găsești:

Trei recenzii, cinci povești,

Prezentări una sau două

Despre orice carte nouă,

Șezători, constături —

Mă rog, poți să le „admiri“.

Totuși, pun o întrebare:

S-a îndeplinit el oare?

Am văzut că e bogat —

Vorba-i, s-a realizat?

— Pin-la cel din urmă rînd,

Îți răspunde surizînd

Tînăra bibliotecară.

Tu întrebi atuncea iară:

— Cu colectivității, nu?

Însă ea acum tăcu.

— Hai, de ce te-ai încurcat?

— Păi... cu ei n-am încercat.

Socotind că-i mai ușor

M-adresai copiilor.

Le-am dat cărți, multe-n culori!

Se unde umblă Ștefan

În cadrul circumscripțiilor electorale au loc în fiecare luni — informările politice, miercuri — informări agricole, iar vineri — informări științifice.

— Nu-i a bună, Ștefane. Ai început să vii tîrziu acasă. Și asta cam des...

— Da, de trei ori pe săptămîină.

— Bravo, mai și spui. Dar unde umbli?

— Cînd?

— Păi luni, unde fuseși?

— Iaca, pînă-n Valea Uciocarelor.

— Parcă am mai auzit eu de valea asta. Pe unde vine?

— Colea-n Laos.

— Și ai fost tu acolo?

— Nu numai eu. Au mai fost vreo douăzeci, toți cîți erau în casa lui Nicolae Bratu, unde se ține informarea politică.

— Ei, bată-te să te bată și eu care credeam... Dar miercuri pe unde mi-ai umblat?

— Am fost la însămînțat.

— Bine, bine, asta ziua, dar seara cu ce te-ai ocupat?

— Tot cu însămînțările...

— Noaptea, pe cîmp?

— Nu pe cîmp, nevastă... tot în casa lui Bratu. Am avut informare agricolă.

— Și acum unde te duci?

— Azi e vineri și avem de

gînd să plecăm departe... tocma-n Venus.

— Acolo nu te las singur, Ștefane. Vii și eu cu tine.

— Unde, în Venus?

— Las' c-am priceput eu:

seară de informare științifică.

La a brigăzii întrebare Dau spectatorii dezlegare

La concursul „Cine știe, cîștigă“ organizat de căminul cultural, premiul I l-a luat Traian Cîmpeanu, brigădier la G.A.C.

După cum știe oricine La concursul din Traian Răspunzînd la toate bine Premiu-ntîi l-a luat... Spectatorii: Traian.

La cămin s-au ținut conferințe bine pregătite despre arăturile a-dînci, îngrijirea animalelor etc. și au venit de fiecare dată peste 200 de colectivisti.

Devine sala neîncăpătoare Ar sta auditorii și-n picioare! Ea conferințe la mereu mai mulți.

Secretul? Spectatorii: E-o plăcere să le-ascuții!

Ecaterina și Apostol Tudose au făcut parte din echipele artistice pînă s-au căsătorit, apoi n-au mai dat pe la cămin.

S-au cunoscut pe scenă. S-au privit — „Mi-ești dragă“, l-a șoptit el cu sfială. Dar după nuntă ei nu s-au sfiit

Să dea divorț de... Spectatorii: Munca culturală.

Textul brigăzii de A. CROITORU și C. NICOLAE